

OBČASNÍK FARNOSTI SVÄTÉHO DUCHA B.BYSTRICA – PODLAVICE
december 2012, číslo 17, ročník VI.

Duchovný pohľad

Betlehem,
Pole pastierov,
kostolík v tvare
Beduinskeho stanu,
architekt: A. Barluci

Vianoce 2012

Ten istý Betlehem a mír, ktorým je uzavretý,
a vojenské kontrolné stanovišťa Izraelskej armády okolo!!!

OBSAH

Namiesto úvodu: Pozvanie na cestu...	3
Veľký poklad možno nájsť aj s malou sviecou...	4
Na začiatok Roku viery jedna skúsenosť	6
Mons. ThDr. Marián Chovanec, nový BB biskup	7
Kreslo pre hosťa – „tlačovka“ s Mons. M. Chovancom	8
Takto si tu žijeme...	12
Slávenie svätej omše	15
Týždeň duchovnej obnovy	16
Spomíname na leto	18
- Stretneme sa „na Habovke...“	18
- Víkend rodín na Krpáčku	20
10. výr. založenia farnosti Sv. Ducha BB – Podlavice	22
Farnosť Podlavice ďakovala ...	24
Relikvia bl. Jána Pavla II. pre Podlavice	25
Pohľad do žiackej duše	26
Keď sa povie Charita – alebo „hľadanie Prístrešia“...	27
Púte za vlastnou dušou	30
- Cesta za Synom Najvyššieho	30
- Púť do Svätej zeme	32
- Osobná skúsenosť; Dom nevesty	35
- Strelná modlitba	36
Čo nám dávajú mládežnícke stretká?	38
Spomienka na pani Annu Mistríkovú	39
Nebojme sa byť kvasom!	40
Svetový deň misii	42
Z futbalovej mailovej komunikácie	43
Farská kronika 2012	44
Spoločenstvá vo farnosti	46
Vianočné recepty	47
Vianoce 2012/2013 – program bohoslužieb	48

*Keď sa ráno
zobudíš
s túžbou
milovať Boha
a s ním aj
ľudí – v ten
deň sú
Vianoce.*

Duchovný pohľad, občasník: číslo 17/2012, ročník VI. (vyšlo 23.12.2012)

Vydáva Rím.kat. farnosť Svätého Ducha Banská Bystrica – Podlavice, Skubínska cesta 8, 974 09 B.Bystrica, kontakt: 048/4146393, bb.podlavice@fara.sk, www.podlavice.fara.sk; **Redakčná rada, grafická úprava, tlač:** - šéfredaktor: Mária Gréčová, - za obsahovú stránku zodpovedá: Mgr. Daniel Bédi, SF, farár; - jazyková úprava: PhDr. Lenka Bačíková; - grafická úprava: Daniel Bédi; - foto: archív prispievateľov, archív farnosti, Helena Žebyová, Mária Gréčová, Lubomír Mazúr, Ivana Legišňová, Anton Vík, Daniel Bédi; - tlač: SURE-A, nám. SNP 9, Banská Bystrica, náklad 200 ks. Pre vnútornú potrebu farnosti.

Redakcia si vyhradzuje právo úpravy a krátenia príspevkov.

Schválené Biskupským úradom v Banskej Bystrici pod č. 112/1/2011

Foto na titulnej strane: Betlehem – Pole pastierov (M.Gréčová)

Namiesto úvodu: Pozvanie na cestu...

Pre mnohých z nás sú Vianoce najkrajšími sviatkami v roku. Aj keď nábožensky vzdelaní budú namietaf, že duchovným vrcholom je predsa Veľká noc - umučenie a zmŕtvychvstanie Ježiša Krista. Nie, to nechceme spochybňovať, no predsa aj tým, že Vianoce ukončia rok, a ak sa vydarí zimné počasie, svet sa zahalí do bielej farby jemného sniežika - všetko sa stane krásne čisté, biele, nevinné - sú to pre nás milé a akoby rozprávkové Biele Vianoce...

Príprava na príchod malého Dieťaťa so sebou prináša tiché, ale mocné očakávanie nového, obohacujúceho života. Ako píše klasik: Láska sa naplnia príchodom nového života, narodením Dieťaťa. To krásne, čo sa odohralo pred mnohými mesiacmi, sa stáva skutočnosťou Bohom chcenou.

Prvý príchod Božieho Dieťaťa, nádherný živý znak milujúceho Boha a milovaného a milujúceho človeka, sa uskutočnil v tichosti najbližších - rodičov a najbližších priateľov - a bol ohlásený anjelom Gabrielom. Život ukrytý pred veľkým svetom v lone milujúcej Matky. Keď Božie a ľudské Dieťa prichádza do sveta ľudí, vedia

o tom práve tí milujúci, tí, ktorí túžia a očakávajú od života viac - a spoznali chvíľu Narodenia preto, že viac ako ostatní vzhliadajú hore. Do neba, k Večnosti. A to nie je vonkoncom konštatovanie minulých časov...

Všetky doterajšie pripomenutia a oslavy Vianoc - narodenia Ježiša Krista - sú správnou pripomienkou vstupu Boha do života ľudí a sveta a súčasne poďakovaním, no zároveň aj tichou a naliehavou prípravou na „vesmírnu“ a „emanuelské“ zavŕšenie príchodu Božieho Syna do viditeľného sveta. Lebo, ak má byť láska božím parametrom v ľudskom bytí, musí vyvrcholiť spojením s Večnosťou a Životom. Keď sa naplnia Vianoce druhým príchodom Pána vesmíru a sveta ľudí, už nepríde ako malé Dieťaťko, ten čas tu už bol, tentoraz príde božský Pantokrator, pred ktorým si na konci vekov pokľakne každé koleno na nebi, na zemi a v podsvetí. Je nanajvýš „dôstojné a správne“, že keď príde zavŕšiť všetko Ten, skrze ktorého je všetko stvorené, bude Pána sprevádzať oslava celého vesmíru: „Budú znamenia na slnku a mesiaci i na hviezdach a na zemi budú národy plné úzkosti a zmätku z hukotu mora a vlnobitia.“ Vstup Syna človeka do ľudského sveta nebude ani tichý, ani nežný, ani nevinne biely: „Ľudia budú (lebo nebeské mocnosti sa budú chvieť) zmierať od strachu a očakávania toho, čo príde na svet.“ To všetko však práve preto, ako pripomína Sväté Písmo, že nastáva naplnenie vstupu Boha do ľudských dejín - Vianoce došli k svojmu vrcholu, celé bytie je v úžase: „Vtedy uvidia Syna človeka prichádzať v oblaku s mocou a veľkou slávou!“

Istotne nás na prvý dojem prečítanie prorocstva o konečnom príchode Pána, o posledných Vianociach zasiahne tiesnivo až hrozivo. Ale aké iné by mali byť prejavy vesmírnej oslavy zjavenia Božieho Syna?! Lebo v samej podstate takejto „oslavy príchodu“ nikdy, ani na počiatku, nie je strach, stres a hrôza ale: „Keď sa to bude diať, zdvihnite hlavu, lebo sa blíži vaše vykúpenie.“ Veď čo nás môže odlúčiť od Kristovej lásky?! Na príchod Ježiša sa predsa „v tichosti“ naliehavo pripravujeme.

-rb-

Požehnané Vianoce vyprosuje Daniel Bédi, SF

Veľký poklad možno nájsť aj s malou sviecou...

Drahí bratia a sestry,

pápež Benedikt XVI. otvoril 11. októbra 2012 Rok viery.

Možno sa nám zdá, že tých slávení rozličných rokov je už priveľa. A možno to nie je celkom bez príčiny. Spočítajme len tak letmo roky, ktoré sme prežili: Príprava na Veľké jubileum 2000. Potom Rok svätého Pavla. Ešte ani neskončil a už bol vyhlásený Rok kňazov. Nedávno sme vyhlásili u nás na Slovensku Rok sv. Cyrila a Metoda a 11. októbra 2012 pápež Benedikt XVI. otvoril Rok viery. Čo s ním a čo s vierou? Naša viera je tu predsa 2000 rokov, čo s ňou máme robiť? Ako ju prežívať? Čo vôbec viera je? Čo sú pravdy viery? Čo na nich môžeme po 2000 rokoch objaviť nové?

Skúsme odložiť skepsu aj ľahostajnosť a trochu sa nad tým zamyslieť...

Ktosi múdry povedal zaujímavú pravdu: Veľký poklad možno nájsť aj s malou sviecou... Skutočne je to tak. Predstavme si človeka, ktorý hľadá v jaskyni skrytý poklad a má pritom iba svetlo malej sviece, prípadne baterky. Nevadí, že svetlo je malé. Veď podstatné nie je svetlo, ale hľadaný poklad.

Pápež Benedikt XVI. - tým, že vyhlásil Rok viery - chce, aby sme sa osobitne zamýšľali nad pravdami, ktoré asi všetci poznáme. Aspoň si to myslíme. Sú zhmutené vo *Verím v Boha*. Jednotlivé pravdy tohto vyznania sú akoby sviece, ktoré nám svietia na cestu, aby sme pomocou nich objavili poklady múdrosti, dobroty, Božej lásky.

Pre lepšie pochopenie by som chcel použiť príklad zo života. Vo Vyznaní viery sa napríklad modlíme pravdu: *Verím v odpustenie hriechov*. Táto pravda nám hovorí, že človek sa môže vždy zveriť Božej milosrdnej láske. Zároveň nám hovorí, že aj my máme vedieť odpúšťať svojim blížnym. Jedna vec je však pravdu ústami vyznávať a iné je uveriť v ňu a povedať si: *Vstanem a pôjdem domov k Otcovi*. Vyznám mu všetky svoje hriechy, poprosím, aby mi odpustil, aby ma zobral do svojho náručia, aby som s Ním mohol byť už naveky. Samotná pravda – *Verím v odpustenie hriechov* – je malým svetielkom. Ak sa nim necháme viesť, môžeme nájsť obrovský poklad: Otcovu náruč a jeho odpustenie. Zdá sa, že Svätému Otcovi ide práve o toto, keď nám vyhlasuje Rok viery. Chce, aby sme sa vrátili k pravdám viery; aby sme si ich osvojili aj pomocou pamäti; aby sme ich vedeli i vysvetliť. To by však ešte nestačilo. Treba spraviť krok v smere týchto právd a objavovať poklady, ktoré sa za nimi skrývajú.

Vykročenie je veľmi dôležitá vec. Hovorí nám to aj samotný názov बु-ly, ktorou pápež oznámil Rok viery: *Porta fidei - Brána viery*. Brána je na to, aby sme ňou mohli vchádzať i vychádzať; aby sme hľadali, objavovali; aby sme nestáli, ale tešili sa z pokladov, ktoré môžeme nájsť. Toto chýba našej viere. Preto je Rok viery vzácny a potrebný.

Ako veľmi na tom Benediktovi XVI. záleží, vidieť aj z možností získať odpustky. Počas Roku viery bude možné získať úplné odpustky, ude- lené pre Božie milosrdenstvo po riadnej sviatost- nej spovedi, po úprimnom predsavzatí nezhréšiť ani ľahkým hriechom a po modlitbe na úmysel Svätého Otca pri týchto príležitostiach:

- Ak sa veriaci aspoň trikrát zúčastnia na pred- náškach či kázaniach v rámci misií, alebo na troch stretnutiach o Druhom vatikánskom koncile a o člán- koch Katechizmu Katolíckej cirkvi v ktoromkoľvek kos- tole alebo na vhodnom mieste.

- Keď navštívia ako pútnici niektorú z pápež- ských bazilik, katakomby, Katedrálny chrám sv. F. Xaverského v Banskej Bystrici, Baziliku minor na Sta- rých Horách alebo Kostol sv. Cyrila a Metoda v Selciach, a tu sa zúčastnia na nejakej posvätnéj čin- nosti, slávnosti alebo aspoň zotrávajú vhodný čas (30 minút) v modlitbe a rozjímaní, ktoré ukončia Modlitbou Pána, Vyznaním viery, vzývaním blahoslavenej Panny Márie, prípadne svätých apoštolov a patrónov.

- Ak v niektorý slobodne zvolený deň počas Ro- ku viery navštívia baptistérium alebo miesto, kde boli pokrstení a obnovia si krstné sfuby.

- Úprimne kajúci veriaci, ktorí sa nemôžu zú- častniť na sláveniach z vážnych dôvodov (ako napr. mníšky žijúce v trvalej klauzúre, pustovníci, väzni, sta- rí, chorí a tí, ktorí sú v nemocniciach alebo liečebných zariadeniach...), získajú úplné odpustky za rovnakých podmienok, pokiaľ sa v duchu a mysli zjednotia s ve- riacimi zúčastnenými na sláveniach, a to najmä vo chvíľach, keď budú slová pápeža alebo diecéznych biskupov vysielané v televízii či rozhlase, keď sa po- modlia vo svojom dome alebo tam, kde sa nachádzajú (napr. v kaplnke kláštora, nemocnice, domu opatrova- teľskej služby, väzení...) Otčenáš, Vyznanie viery a iné modlitby v súlade s cieľom Roka viery, a na tento úmy- sel obetujú svoje utrpenie alebo problémy ich života.

Vysvetlenie loga: V štvor- covom ohrani- čenom poli je znázornená loďka plaviaca sa na jemne naznačených vlnách, ktorá symbolizuje Cirkev. Hlavný sťažň loďky predstavuje vztýčený kríž, pričom lodné plachty sú zná- zomené v dy- namickom po- hybe vytvárajúc tak trigram Krista (IHS). V pozadí pla- chiet je slnko, ktoré v spojení s trigramom pripomína Eucharistiu.
zdroj:
www.grkatba.sk

Drahí bratia a sestry, nezahodme za chrbát možnosť, ktorú nám ponúka Cirkev, aby sme sa obohatili poznaním a žitím právd viery. Nezabudnime na to, že veľký poklad možno nájsť aj s malou sviecou. Hľadajme a objavujme, aby sme boli bohatší a aby sme sa s bohatstvom vedeli deliť i s tými, ktorí Pána nepoznajú.

Viem, že v mnohých farnostiach našej diecézy sú už naplánované rozličné akcie pri príležitosti Roku viery či Roku sv. Cyrila a Metoda. Prosím kňazov, aby – ak uznajú za vhodné – nám ich nahlásili na biskupský úrad, ktorý bude vďačne distribútorom dobrých správ o všetkých zmysluplných akciách v diecéze, aby sa ich mohli zúčastniť čím viacerí.

V rámci diecézy sa veľmi teším na kňazskú púť, ktorú by sme chceli zorganizovať na jar roku 2013. Chceme putovať po miestach, na ktorých pôsobili naši vierozvestovia (Velehrad – Kopčany – Mikulčice – Devín – Nitra...). Teším sa i na tradičnú diecéznu púť, ktorú obnovil otec biskup Rudolf – na Slávnosť sv. Cyrila a Metoda v Selciach. Ponechávam na kreativitu kňazov, aby každú prvú nedeľu v mesiaci vhodným spôsobom pripomenuli pôsobenie solúnskych bratov na našom území.

Všetkým vyprosujem veľa Božieho požehnania a tiež prosím o vaše modlitby

Mons. Marián Bublinc
administrátor BB diecézy

(Prečítané v kostoloch v nedeľu 14. októbra 2012 namiesto homílie.)

Na začiatok Roku viery jedna skúsenosť:

Prijmite teraz povzbudenie od Lucie, ktorej cesta do Lúrd s malým Jakubkom zmenila život a nazeranie naň. Svoj zážitok sprostredkovala týmto mailom:

Požehnaný dobrý deň prajem!

Naša cesta do Lúrd? Bol to pre mňa najväčší zážitok v mojom živote. Mária úplne zmenila moje vnútro a pohľad na Jakubkovu chorobu. Pred cestou som chcela prosiť za jeho uzdravenie, každý deň som ho chcela máčať vo vode a čakať na zázrak. V Lurdoch som už len ďakovala za Jakubka, že je, že má stabilizovaný stav. Stačilo aj trochu vody z prameňa, v ktorej sa omočil, dôležitejšia bola moja viera. A našu

budúcnosť som s absolútnou dôverou – prvýkrát - prenechala v Máriiných rukách.

Na žiadny zážitok a ani na najčastejší darček – vodu – sme nepotrebovali ani euro. Všetko duchovné bolo zadarmo.

S vďakou Lucia

Mons. ThDr. Marián Chovanec

Od 20.11.2012

**banskobystrický
diecézny biskup**(menovaný na narodeniny o.b.
Rudolfa Baláža * 20.11.1940)biskupské heslo: „Omnia impendam
pro animabus vestris“„Všetko vydám za vaše duše“
(por. 2 Kor 12, 15).Narodený 16.9.1957v Trenčíne
Kňazská vysviacka:
17.6.1989 v Nitre1989 - 1990 kaplán Nitra -
Dolné mesto1990 správca farnosti Nitra –
Dražovce1990 - 1999 redaktor Duchov-
ného pastiera1990 - 1999 archivár Biskup-
ského úradu1992 získanie licenciátu z dog-
matiky na KUL Lublin1993 asistent Teologického
inštitútu v Nitre – dogmatika

1994 získanie doktorátu z dogmatiky na KUL Lublin

1996 promotor iustitiae Diecézneho cirkevného súdu

1999 titulárny biskup Massitský, pomocný biskup nitriansky

Biskupská vysviacka: 18.9.1999 v Nitre

Od 31.8.2000 Generálny sekretár Konferencie biskupov Slovenska

Otec biskup Marián slávnostne prevzal úrad diecézneho biskupa
15. decembra 2012 pri sv. omši o 10.30 hod. vo svojom katedrálnom kosto-
le svätého Františka Xaverského v Banskej Bystrici.

Bože, správca a pastier všetkých veriacich, milostivo zhladni na svojho služobníka, nášho biskupa Mariána, ktorého si ustanovil za pastiera našej diecézy, daj, aby slovom i príkladom napomáhal spásu tvojho ľudu, a prived' ho spolu s jemu vernými ovečkami do večného života. Skrze nášho Pána Ježiša Krista, tvojho Syna, ktorý je Boh a s tebou žije a krajuje v jednote s Duchom Svätým po všetky veky vekov. Amen.

Kreslo pre host'a

„Všetko vydám za vaše duše“

Na podnet hovorkyne Banskobystrickej diecézy CsiLic. Zuzany Juhanikovej, ktorú sme pôvodne chceli pozvať do tohto „Kresla pre host'a“, na základe zmenenej situácie menovaním nového biskupa pre našu diecézu predstavujeme otca biskupa Mariána Chovanca. Približujeme vám ho trocha netradične, formou improvizovanej „lačovky“, kde otázky kládli zástupcovia jednotlivých farských časopisov:

Farnosť Žiar nad Hronom, časopis Hlasy z Križa

Farnosť Banská Bystrica – Podlavice, časopis Duchovný pohľad

Farnosť Prievidza – mesto, časopis Bartolomej

Farnosť Kremnica, časopis ŽiTo

Farnosť Banská Bystrica - Katedrála sv. Františka Xaverského,
Katedrálny infolist

Zvolenské farnosti: Mesto, Západ, Sekier a Gréckokatolícka,
spoločný časopis Naše spoločenstvo

Farnosť Hriňová, časopis Hriňovský posol

➤ ŽiTo: Čo Vás priviedlo k tomu, aby ste sa stali kňazom?

Narodil som sa v Trenčíne ako tretí zo štyroch detí. Vyrastal som v meste na sídlisku Soblahovská a neďaleko od nás bolo vojenské letisko (LOT). Ako chlapci sme obdivovali stíhačky, vrtuľníky, vetrone, parašutistov... a aj ja som vtedy chcel byť letcom (a ešte všeličím iným).

Avšak od malička som bol vychovávaný nábožensky. Obaja moji rodičia boli praktickí veriaci katolíci, najmä vnímavá a obetavá mama. Starostlivý otec však dokázal k mojej výchove pridať svoj dôležitý a nenahraditeľný diel. A v našom kostole pri pravidelnom miništrovaní mi Pán dal svoje povolanie. Kňazské povolanie je Božím darom a rodičia mohli urobiť len to, že tento dar podporovali a neprekážali mu. Myslím si, že obaja boli veľmi radi, keď si ma Pán povolal a stal som sa kňazom.

➤ Duchovný pohľad: V kňazskom seminári ste boli ešte za totality, bolo to náročné?

Každá doba má svoje pozitíva a i negatíva. Pozitívne vtedy bolo to, že sme vedeli, „kto je proti nám“.

Bohoslovci 1. ročníka na brigáde v Charite v Rúbani 29.8.1978: Zľava: M.Chovanec, J.Dolinský, S.Duník, miestny p.farár, J.Moravčík, D.Bédi

Ateistický tlak dokázal mnohých ľudí zoceliť a zušľachtiť. Zo seminára v Bratislave vyšlo mnoho dobrých kňazov. Negatívne bolo, že o osude seminaristu či kňaza, nerozhodoval legítimny cirkevný predstaviteľ, ale nejaký štátny úradník. V takom prípade sa človek cítil (ľudsky) bezmocný, a to bolo naozaj náročné.

➤ **Hlasy z Kríža:** Ktoré obdobie vašej kňazskej služby považujete za najnáročnejšie a prečo?

Som rád, že som Kristovým kňazom. Vyslovene kňazské služby – svätá omša, vysluhovanie sviatostí, kázanie, vyučovanie náboženstva – mi vždy robili radosť. Tým však nechcem povedať, že nikdy neboli ťažkosť. Boli. A keď mám určiť obdobie, kedy najviac – tak zväčša na začiatku. Prečo?

Kňazská práca je taká špecifická a hlboko ľudská (lebo sa nadprirodzene dotýka ľudskej duše), že nemôže byť bez vzájomnej dôvery. A dôvera sa nedá prikázať či nariadiť. Dôvera je veľmi krehký a pomaly rastúci kvet.

➤ **Bartolomej:** Čo ste si najviac vážili na osobnosti Vášho predchodcu, otca biskupa R. Baláža?

Mons. Rudolfa Baláža som ako biskup stretol prvý raz v r. 1999. On bol vtedy predseda KBS a on mňa, ako začínajúceho biskupa, oficiálne „prijal do konferencie“. O ňom bolo známe, že sa vedel zastáť mladších biskupov – a to aj pomocných. Viacerí o tom s vďačnosťou hovoria. To som si na ňom najviac vážil.

➤ **Hlasy z Kríža:** Čo bude Vašou prioritou po prevzatí diecézy?

K prvým úlohám každého „nového“ – či biskupa, či kňaza, či iného vedúceho – patrí oboznámenie sa s celkovou situáciou. Predsa nezačíname z ničoho. Naša Banskobystrická diecéza má vo mne už šestnásteho biskupa a má rozvinuté viaceré pastoračné aktivity. Mojim cieľom je dobre tieto aktivity spoznať a nadviazať na všetko pekné a bohumilé, čo urobili moji predchodcovia. K tomuto spoznávaní diecézy si musím čo najskôr vybrať najbližších spolupracovníkov.

➤ **ŽiTo:** Aké sú Vaše plány s našou diecézou?

Rád by som zrealizoval všetko, čo odo mňa očakáva Pán Boh, Matka Cirkev a naši veriaci. Najprv musím našu diecézu dobre spoznať a až potom môžem hovoriť o nejakých konkrétnostiach.

➤ **Katedrálny infolist:** Otec biskup, plánujete pravidelne slúžiť boho-

služby v našom Katedrálnom a zároveň i farskom chráme?

Biskup je povinný v katedrálnom chráme predsedáť sláveniu najsvätejšej Eucharistie najmä v prikázané sviatky a pri iných slávnostiach: Narodenie Pána, Svätý týždeň, Vzkriesenie Pána, Zoslanie Ducha Svätého a Tela a Krvi Kristovej. Spravidla všetky vysviacky – najčastejšie diakonská a kňazská – sa majú sláviť v katedrálnom kostole. Nakoľko budem môcť, budem v katedrále slúžiť rád a to nielen vtedy, keď je to predpísané.

➤ **Hriňovský posol:** Znenie Vášho hesla je verejne známe; čo sa za ním konkrétne skrýva?

Za mojím heslom sa skrýva moja odpoveď na Božie (kňazské) povolanie: Pán Ježiš pre mňa zomrel – ja chcem pre neho žiť. Preto chcem v duchu – i podľa vzoru sv. Pavla apoštola – „vydať všetko“ za Božie kráľovstvo.

➤ **Duchovný pohľad:** Mohli by ste nám popísať Váš biskupský erb? So zmenou biskupskej služby ho budete dopĺňať?

Biskupský erb sa robí podľa hesla. Mojm biskupským heslom je myšlienka sv. Pavla apoštola – „Všetko vydám za vaše duše“ (na znaku je táto obeta vyjadrená historickým mačianskym krížom a veľkonočným baránkom). Je to univerzálne heslo veľkého apoštola. Sv. Pavol s ním preputoval mnohé krajiny, evanjelizoval početné národy a stále bolo aktuálne. S týmto heslom som už dlhodobo vnútorne spojený, a preto nevidím dôvod, aby som ho menil. A keďže od hesla sa odvíja aj môj znak, netreba meniť ani ten.

Je však pravda, že nepoznám všetky predpisy týkajúce sa tejto otázky. V tom prípade, že by bolo nutné, aby som svoj znak menil, dopĺňal – v tom prípade by som to urobil.

➤ **Bartolomej:** Ako vnímate význam farských médií? Môžu podľa Vás napomôcť účinnejšej evanjelizácii či pastorácii v diecéze?

Média mali vždy veľký význam – a tento ich vplyv stále stúpa. Cirkev učí, že média majú byť v službe spoločného dobra (por. dekrét Inter mirifica 11). Ľudská spoločnosť má právo na informácie, ktoré sa zakladajú na pravde, slobode, spravodlivosti a solidarite – tak sa napomáha spoločnému dobru. Média majú moc. Ony – čím ďalej tým viac – utvárajú a šíria verejnú mienku. To kladie na ne veľkú zodpovednosť. Všetci, ktorí sú zodpovední za tlač (aj tí vo farských časopisoch) majú pri šírení všetkých informácií povinnosť slúžiť pravde a nenarúšať lásku. S rovnakou starostlivosťou majú rešpektovať vlastnú povahu uvádzaných faktov (aj náboženských i duchovných) a hranice kritického úsudku o osobách. Majú sa vyvarovať toho, aby podľahli pokušeniu osočovať. Musia byť po každej stránke kvalitní – a potom naozaj účinne evanjelizujú.

➤ **ŽiTo:** Čomu sa venujete, aké sú Vaše záľuby?

Som rád, že som kňazom a všetko čo súvisí s touto vzácnou službou, ma baví. Najmä vyslovene kňazské služby – svätá omša, vysluhovanie sviatostí, kázanie, vyučovanie náboženstva. Tomu sa venujem najviac. Okrem toho rád čítam (to ma akosi drží už od dvanástich rokov) a relaxujem turistikou, plávaním alebo behaním.

➤ **Hriňovský posol:** Ktoré knihy patria k Vašej obľúbenej literatúre?

Všetky dobré... Od malička, asi od dvanástich rokov, sa čítanie stalo mojou záľubou. Niečo musím čítať z povinnosti, niečo z potreby (teológia – z nej ma najviac zaujíma dogmatika) a niečo zo záľuby. Zo záľuby čítam knihy Dostojevského, Tolstoja, Cronina, Foglara...

➤ **Hriňovský posol:** Pri čom (kom) si najlepšie oddýchnete?

Rád relaxujem v užšom kruhu – najmä so súrodencami a ich rodinami (mám jedenásť synovcov a neterí; najstarší synovec má 31 rokov a najmladší má jeden rok) a potom aj sám. Okrem tohto spoločenstva rád čítam a relaxujem turistikou, plávaním alebo behaním.

➤ **Hriňovský posol:** Aké miesto má vo Vašom živote humor?

Myslím, si že také, ako má mať. Nie som zabávač, ale dobrú zábavu, v ktorej vládne povznášajúci humor, oceňujem a mám rád.

➤ **Naše spoločenstvo:** Čím vám môžeme byť nápomocní?

Od veriacich žiadam (prosím) veľmi veľa: žiť kresťansky, teda podľa svojej viery – doma, v škole, na pracovisku, na ulici, na dovolenke... Okrem toho prosím o modlitby a obety... A napokon pozývam všetkých, ktorí v sebe cítia Božie povolanie, aby ho v Cirkvi aj realizovali: apoštolát, katechéza, rehoľa, sekulárny inštitút, kňazstvo. Tým všetkým mi veľmi pomôžete v plnení mojich biskupských úloh. Už vopred vám vyslovujem úprimné Pán Boh zaplať.

➤ **Hlas z Križa:** Po prevzatí diecézy budeme čoskoro sláviť Vianoce.

Čo by ste k tomuto sviatku odkázali čitateľom farského časopisu?

Vianoce sú nádherné a hlboko-duchovné sviatky. Svätý Otec Benedikt XVI. v encyklike *Spe salvi* napísal, že naša prítomnosť by bola neznesiteľná, keby sa budúcnosť nejavila ako pozitívna skutočnosť. A práve o toto, o budúcnosť na Vianoce ide: sám Boh prišiel medzi nás vo svojom vtelenom Synovi, aby sme mali pozitívnu budúcnosť – večnosť. Ježiš je jediná absolútna nádej sveta; je nádejou každého, kto dovoľí, aby sa narodil aj v jeho srdci. Toto na Vianoce vyprosujem a želám všetkým – nech sa Pán Ježiš narodí v ich srdci!

Ďakujeme za Váš vzácny čas, ochotu a pohotovosť k rozhovoru, ako aj za odpovede.

Takto si tu žijeme...

Ohliadnutie sa na život podlavickej farnosti od leta po Advent 2012.

Opäť začíname malou rekapituláciou:

Od 7. do 14. júla sa konal v Banskej Bystrici týždeň duchovnej obnovy mesta. Viedol ju páter RNDr. Hubert Virdzek OP (dominikán). Duchovnú obnovu organizovalo Mariánske kňazské hnutie a Mariánske hnutie laikov.

V týždni od 14. do 21. júla sa naši mladí s otcom Danielom zúčastnili na duchovno - rekreačnom pobyte v Habovke na Orave.

16. júla na sviatok Panny Márie Karmelskej boli viacerí z našej farnosti na sv. omši na Banskobystrickej kalvárii na Urpíne, ktorú spravuje Rehoľa bosých karmelitánov.

19. júla sme boli v katedrále Sv. Františka Xaverského na sv. omši, ktorú celebroval Allias Vella, svetoznámy exorcista.

21. júla sme nezabudli na meniny nášho p. farára Daniela.

Od 22. do 27. júla sa v Habovke na Orave stretli rodiny s otcom Danielom na duchovno-rekreačnom pobyte. Aby farnosť fungovala aj v čase prázdnin, otca Daniela počas „dovolenky“ zastupovali kňazi z nemocničnej duchovnej služby, otec Juraj Adamkovič a otec Pavol Pakoš.

27. júla sme si pripomenuli 1 rok od úmrtia otca bisk. Rudolfa Baláža.

29. júla na nedeľu sv. Krištofa v našej farnosti boli požehnané autá a iné dopravné prostriedky. V ten deň si Pán k sebe povolal vo veku 57 rokov Jána Bédiho, rodného brata otca Daniela.

6. - 19. augusta bol otec Daniel so svojou „rodinou“ - Spoločenstvom Fatima na duchovných cvičeniach.

19. augusta sa boli naši mladí cyklisti previesť tzv. zlatou cestou, ktorá vedie cez Kordíky a Görgeyho tunel na Skalku pri Kremnici.

21. augusta sa stretla farská rada, aby pripravila oslavu 10. výročia založenia farnosti. ⇒

Od 24. do 26. augusta boli mladé rodiny na víkendovom pobyte na Krpáčove v Nízkych Tatrách.

1. septembra sme si za peknej účasti miestnych veriacich a pozvaných hostí pripomenuli 10. výročie založenia našej farnosti. Naši farníci po sv. omši pripravili agapé, čím prispeli k príjemnej rodinnej atmosfére. Sv. omšu celebroval Banskobystrický diecézny administrátor Mons. Marián Bubl-

Stretnutie Malej farskej rady, ktorej ďakujem za 3-ročnú obetavú prácu.
Daniel Bédi

nec s miestnym pánom farárom Danielom Bédim a d.p. Kazimírom Divěkym, ktorý v tento deň oslávil svoje 70. narodeniny. Svätej omše sa zúčastnili aj ďalší pozvaní kňazi. V nedeľu, ďalší deň slávnosti, svätú omšu o 10. hodine celebroidal páter František Gabriš, SJ, ktorý pred desiatimi rokmi odovzdával farnosť Podlavice otcovi Kazimírovi. Oddelila sa od Radvanskej farnosti.

Od septembra opäť začali krúžky pre naše deti a mládež. Stretávajú sa v pastoračnej miestnosti. Taktiež stále prebiehajú modlitby matiek (MM za deti: 6 skupín).

Okrem toho sa v našej farnosti pravidelne stretávajú na modlitbách a katechézach tri Neokatechumenátne spoločenstvá. Naši mladí muži po letnej prestávke v telocvični ZŠ na Gaštanovej ulici obnovili futbalovú sezónu.

V druhej polovici septembra sa naši farníci mali možnosť podieľať na zbierke ošatenia pre charitu.

15. septembra sme sa opäť zúčastnili púte na Tajovskú kalváriu. Prvý raz sme išli peši s krížom, ako sa na pútnikov patrí. →

1. – 8. októbra nám dobrý Boh dovolil navštíviť Svätú Zem a vzácne miesta, na ktorých on žil v osobe Ježiša Krista. Túto púť organizovala naša farnosť, ale pridali sa aj veriaci z rôznych kútov Slovenska a Moravy.

Cestovná kancelária Awertour sa o nás počas celej púte vzorne starala. Sprievodcovský krst vo Svätej Zemi mal d.p. Marián Mlynárik, ktorému aktívne pomáhal aj náš pán farár Daniel.

11. októbra Mons. Marián Bublinc vo farskom kostole Banská Bystrica mesto otvoril pri sv. omši za peknej účasti duchovenstva a ostatných veriacich Rok viery. Tento vzácny čas je pre celú katolícku cirkev vyhlásený Svätým Otcom Benediktom XVI. od 11. októbra 2012 do 24. novembra 2013 pri príležitosti 50. výročia otvorenia 2. vatikánskeho koncilu.

V Roku viery pokračujú piatkové katechézy o sv. omši. Otec Daniel postupne vysvetľuje jej jednotlivé časti. Taktiež sa v našej farnosti chystajú viaceré akcie, napr. púte k úcte sv. Cyrila a Metoda.

28. októbra sme zorganizovali stretnutie pútnikov, ktorí boli nedávno vo Svätej Zemi. Otec Daniel veľmi pôsobivo prezentoval túto púť.

1. novembra na sviatok Všetkých svätých (v riadnom daždi) sme si uctili na cintorínoch v Skubíne a v Podlaviciach našich zosnulých.

15. novembra bolo stretnutie Malej farskej rady, ktorá prediskutovala farské akcie na najbližšie obdobie.

Putovanie
do Tajova...

17. novembra bol v našej farnosti športový deň. Toto milé podujatie sa konalo v telocvični ZŠ a zúčastnili sa ho prevažne mladé rodiny. Maminy sa stretli pri maľovaní na hodváb. V podvečer sa začal osemdňový cyklus manželských večerov, na ktorý sa prihlásilo 5 párov.

18. novembra na sv. omši o 10. hodine účinkovali členovia z bigbitovej kapely, ktorí v roku 1969 v katedrále ako zaničení mladí oživilo liturgiu. Naši mladí v tom čase hosťovali vo farnosti Kozárovce.

20. novembra bol Svätým Otcom menovaný nový diecézny biskup Mons. Marián Chovanec (bývalý nitriansky pomocný biskup). Mons. Marián Bublinc, doterajší správca našej diecézy, odovzdal diecézu 15. decembra o 10:30 pri sv. omši v katedrálnom chráme sv. Františka Xaverského v Banskej Bystrici.

26. novembra sme - farníci z Podlavíc v počte 16 - boli navštíviť v Starej Sásovej otca Kazimíra Divékyho, ktorý je tam farárom. Stretnutie bolo veľmi družné. A 1. decembra sa v pastoračnej miestnosti začal 4. ročník stolnotenisového turnaja.

2. decembra sme Adventom začali nový liturgický rok, posvätili sme adventné vence vrátane nového veľkého pred kostolom, deti za pomoci anjelika v rámci prípravy na Vianoce plnili prvú úlohu. Mariánskou akadémiou vloženou do sv. omši sme si viac uvedomili miesto našej Nebeskej Matky v tomto liturgickom období. V ten deň o 16. hodine po modlitbe posvätného ruženca a Večeraďa bol v súvislosti s Rokom viery premietnutý

v pastoračnej miestnosti film o živote blahoslaveného pápeža Jána XXIII., ktorý zvolal a 11. októbra 1962 otvoril 2. vatikánsky koncil. Tiež sme sa tešili z nového krásneho desaťmetrového „stromčeka“, ktorý pre celé Podlavice pri kostole postavili chlapi zo Zaresu.

7. – 9. decembra naši mladí boli na tzv. sústretníku na Kordíkoch, aby k sviatkom všetko pekne pripravili. 7. decembra vďaka Zuzke Tučekovej deti v nemocnici a 9. decembra v Podlaviciach v kostole naše deti prekvapil Mikuláš.

15. decembra bolo veľké upratovanie kostola a príslušných priestorov a v piatok pred 4. adventnou nedeľou ešte väčšie upratovanie našich duší a vzťahov v podobe sviatosti zmierenia.

V adventnom období od 15. decembra sme sa modlili Deviatnik prístrešia Sv. rodiny. Stretávali sa dve skupiny.

V tomto adventnom čase sme boli všetci pozvaní na zmenu nášho života k lepšiemu, aby sme sa úprimne vedeli tešiť na Vianoce a rozdávali svetlo Božej lásky.

Na ďalšie pokračovanie sa teší Mária Gréčová

V priebehu roka 2012 každý piatok počas sv. omše v Podlaviciach prebiehali katechézy o sv. omši ako takej. Bolo to obohatením našej aktívnej účasti na tom najvzácnejšom, čo nám Ježiš zanechal. Aj bl. pápež Ján Pavol II. nám zdôraznil: „Cirkev žije z Eucharistie!“ Svätý Otec Benedikt XVI. v októbri otvoril Rok viery. Otvoril ho 11.10., v deň 50. výročia začatia 2. vatikánskeho koncilu. Jedným z najdôležitejších dokumentov koncilu je Konštitúcia o posvätnéj liturgii, ktorá znamenala veľký prelom v prežívaní slávenia práve sv. omše.

Milí čitatelia, ponúkame vám niekoľko myšlienok k tejto téme:

Slávenie svätej omše

Spomenutá Konštitúcia o posvätnéj liturgii v čl. 47 hovorí: „Náš Spasiteľ pri Poslednej večeri, v tú noc, keď bol zradený, ustanovil eucharistickú obetu svojho Tela a svojej Krvi, aby ňou neprestajne pokračoval v priebehu vekov v obeti Kríža, dokiaľ on sám nepríde. Tým zveril Cirkvi, svojej milovanej Neveste, pamätník svojej smrti a svojho zmŕtvychvstania – sviatosť nežnosti, znak jednoty, puto lásky, veľkonočnú hostinu, na ktorej sa prijíma Kristus, duch sa naplňa milosťou a dáva sa nám záruka budúcej slávy.“

Svätá omša je vrcholom, centrom kresťanského života. V nej Boh Otec v Kristovi posväcuje svet a Boží ľud skrze Krista vzdáva najväčšiu úctu Bohu. Okrem toho prostredníctvom sv. omše si prisvojujeme ovocie Kristovej obety, čiže ňou sa v nás uskutočňuje dielo spásy.

Preto sa Cirkev veľmi usiluje, aby veriaci na tomto tajomstve neboli prítomní ako cudzí a nemí pozorovatelia, ale aby sa na posvätnom úkone zúčastňovali vedome, nábožne a činne.

Keďže pokrstení dostávajú v krste účasť na Kristovom kňazstve, pri omši vykonávajú svoje všeobecné kňazstvo podľa predpisov omšového poriadku. Veriaci je teda povinný zúčastniť sa na sv. omši činne, aby v nej vykonával svoje všeobecné kňazstvo. A tak omša v širokom zmysle je spoločná obeta kňaza a Božieho ľudu. Veď kňaz vyzýva: „Modlite sa, bratia a sestry, aby sa moja i vaša obeta zaľúbila Bohu, Otcu všemohúcemu!“ (prevzaté JKS, SSV 1985, s.23)

Týždeň duchovnej obnovy

Týždeň duchovnej obnovy mesta Banská Bystrica sa konal od 7. do 14. júla 2012. Viedol ju dominikán páter RNDr. Humbert Virdzek OP. Organizovalo ju Mariánske kňazské hnutie a Mariánske hnutie laikov, pri príležitosti prvého roka úmrtia otca biskupa Mons. Rudolfa Baláža, ako aj zakladateľa Hnutia Don Štefana Gobbiho. Obe hnutia sa hlásia k fatimskému posolstvu Matky Božej. Vo Večeradiách modlitby očakávame Pannou Máriou prisľúbené víťazstvo, ktoré nastane novým tŕi

ročným vyliatím Ducha Svätého. A to spôsobí novú evanjelizáciu v novej ére pokoja, prisľúbenej Pannou Máriou vo Fatime. Toto je cesta, východisko zo zlej situácie tejto doby.

Osobné
požehnanie

Duchovnú obnovu sme začali 7. júla na Starých Horách, kde sme si tiež pripomenuli 70 rokov od posvätenia obnovenej Studničky (r.1942). Večeradiá potom pokračovali podľa jednotlivých farností. Ako prvé bolo Večeradlo v Priechode, spojené s adoráciou Najsvätejšej Sviatosti. Potom bolo Večeradlo v Starej Sásovej, pokračovalo v Sásovej u saleziánov, ďalej v Podlaviciach v kostole zasvätenom Duchu Svätému, potom u Svätého Michala na Fončorde a v kostole Narodenia Panny Márie v Radvani. Záver bol v Katedrále sv. Františka Xaverského.

Mala som možnosť zúčastniť sa duchovnej obnovy na Starých Horách, v Podlaviciach a v katedrále. Keďže Podlavice sú moja farnosť, dnes chcem porozprávať o nej.

Večeradlo sa nieslo v duchu posolstva z „Modrej knihy“ z 24. apríla 1980 pod odkazom „Majte dôveru“. Budem citovať: „Som Panna zjavení... Môj Syn Ježiš je prejavom tohto tajomstva... Odhalím vašim dušiam tajomstvo Slova, ktoré sa stalo telom v mojom materinskom lone... Privediem vás k plnému pochopeniu Božieho Písma... Majte dôveru, nebojte sa!“

V našej farnosti sa modlíme spoločne posvätný ruženec pred každou svätou omšou a v prvú nedeľu v mesiaci popoludní, kedy si vymieňame „tajomstvá“. Večeradlo zatiaľ nemáme. Snažila som sa niekoľko-

krát i cez náš farský časopis volať veriacich, aby sme si ho založili, ale máme. V „Modrej knihe“ sa píše, že Večeradlá si zakladá sama Panna Mária, ona si vyberá kňazov a vychováva si ich. Výber máme nechať na ňu. (Modrá kniha 16.7.1973 – „Ja budem Vašou vodkyňou“.) Pochopila som túto časť až po duchovnej obnove. Prišli ku mne viaceré ženy s prosbou, aby sme

si založili Večeradlo. Panna Mária vždy dodrží, čo hovorí. A môj plán bol zatiaľ skromný, založiť Večeradlo v septembri, kedy je v našej farnosti veľký deň, 10. výročie od jej zriadenia. Ale po rozhovore s pánom farárom Bédim sme usúdili, že by toho bolo veľa a že lepšie bude začať s Večeradlom v októbri, v ružencovom mesiaci a zatiaľ sa pripravovať organizačne i duchovne na túto udalosť.

Či duchovná obnova splnila aspoň čiastočne očakávané zvrúcnenie a zapálenie sa pre plány Panny Márie, neviem posúdiť. Jeden ruženec sme sa modlili priamo na námestí SNP pri soche Panny Márie. Bola sobota, svadby, ľudia chodili okolo nás, okukávali, počúvali, poznámkovali: „...tak toto nemusím...“ a pod. Nás to nerušilo. Avšak zamyslieť by sa mali všetci tí postávajúci a okolochodiaci, že aj dnes, napriek všetkému, existujú ľudia, ktorým nie sú iní fahostajní a modlia sa za nich. Nielen v tichosti chrámu, ale verejne.

Veríme, že naše kroky a činy vedie Panna Mária a jej Nepoškvrnené Srdce nakoniec zvíťazí.

Margita Slaná

Spomíname na leto

Pri vonkajšej teplote minus 14 stupňov sa dobre spomína na leto...

Stretneme sa „na Habovke...“

Náročné túry a zaslúžený oddych, spev, ale aj chvíľky ticha, smiech i vážne témy, čas na stretnutie s Bohom... Toto všetko nám priniesla naša Habovka. Bol to čas, ktorý sme strávili najlepšie, ako sme vedeli, strávili sme ho s priateľmi.

14. júla sme si to opäť namierili do malebnej dedinky na Orave. Naložili sme sa do áut a vyrazili sme. Už cestou tam sme si uvedomili, aké je potrebné modliť sa za Božie požehnanie a šťastný príchod do cieľa. Pochopili sme, že nás museli sprevádzať aj naši anjeli strážni a veruže si dobre splnili svoju povinnosť... Tento rok sme medzi sebou privítali nové tváre. Naše spoločenstvo sa rozrástlo, prišli Gabika, Megy, Janči a Šimon. Svo-

jou prítomnosťou nás poctili aj Lukáš s Peťom, aj keď iba na krátky čas. A samozrejme nechýbal ani pán (fun) farár, ktorý ani pri nás nezabudol na svoje kňazské povinnosti a omše nám slúžil priamo na chate. Duchovne nás obohatili aj naše skvelé animátorky

Stretnutie: „Oži v koži Cyrila a Metoda“

Anička a Bejka, ktoré pre nás pripravili stretnutie sprevádzané hudbou, smiechom i slzami. Keďže sa na ceste životom snažíme spoznať Teba, Pane, musíme poznať aj samých seba. A práve stretnutie s názvom SEBAPOZNANIE a CESTA nás k tomu mali priviesť.

Banikov
2178 m n. m.

To, že nie sme žiadni lenivci, sme dokázali na túrach, ktoré sme absolvovali. Neodradil nás ani dážď, ktorý sa spustil pred Roháčskymi plesami. My sme v našej ceste pokračovali statočne ďalej. Taktiež sme sa zhodli na tom, že trocha kultúry ešte nikoho nezabilo :), a tak sme sa rozhodli navštíviť Oravský hrad.

S vidinou pekného počasia sme sa odhodlali

zdoať najvyšší vrch Západných Tatier – Baníkov 2178 m n.m. Vidina sa zmenila na skutočnosť a Pán Boh nám žehnal krásnym počasím. Hrebeň sme úspešne prešli. Aby sme zvládli cestu nazad, bolo treba trošku si odýchnuť, posilniť sa a samozrejme pokochať sa nádherným výhľadom. Potom sme sa pobrali zase dolu. Niektorí odvážlivci z nás nabrali „druhý dych“ a trasu, ktorá za normálnych okolností trvá 1 hodinu 30 minút, ZBEHLI za obdivuhodných 24 minút 30 sekúnd. Potom už zostávalo len vrátiť sa na chatu. So zabuchnutím dverí posledných turistov, začali na strechu bubnovať dažďové kvapky a my sme sedeli v teple chatky unavení, no s pocitom zadosťučinenia a prekonania samých seba.

Voľný čas medzi všetkými aktivitami sme si sprijemňovali spievaním, tancom, hrami a samozrejme našim obľúbeným varením a ešte obľúbenejším jedením. Platilo heslo: „Čo si si navaril, to si aj zjedz!“, takže nám to nerobilo žiadne starosti, pretože sme známi tým, že si radi zapapáme ☺. Po každej spoločnej večeri, sme si prečítali „poštu“ – novinku tohtoročnej Habovky, v ktorej sme si písali odkazy.

21. júla nastal čas, kedy sme museli odísť. Všetko bolo pripravené na odchod, už sme museli dokončiť

len posledné upratovanie a skontrolovať chatu. Potom sme si už posadali do áut a s trochou nostalgie, že to všetko skončilo, sme sa rozlúčili. Odniesli sme si však so sebou krásne spomienky, ktoré sa nezabúda. na množstvo zážitkov, na

Natálka Bačíková

Ivka Legiňová

Víkend rodín na Krpáčku

Po roku sme sa zase zišli v hojnom počte.

Piatok 24. augusta poobede sme sa začali pomaly schádzať na víkendovom stretnutí mladých rodín našej farnosti v hoteli Polianka, ktorý sa nachádza 40 km východne od Banskej Bystrice, v malebnom prostredí nízkotatranskej chatovej oblasti Krpáčovo, ktorá je súčasťou Národného parku Nízke Tatry. Opäť prišla rodinka Šubovcov - počtom päť, Balážovci boli tiež piati, Kapustovci šiesti, Kučerákovci štyria, Jánošíkovci šiesti i Bílikovci s havinom piati. Tento rok sa pridali i štyria Karabášovci, traja Cibiriovci a šiesti Žabkovci. V sobotu ešte pribudla rodinka Tóna Šubu - štyria a Karkalíkovci traja, a keďže to bolo neďaleko od domova, tak prišli s

nami stráviť deň aj Miška Slováková s chlapcami - teda traja, ba dokonca v nedeľu nás poctila a potešila svojou návštevou i rodinka Haviarovcov, a tak pribudlo ďalších päť. Našou čerešničkou na torte bol náš pán farár Daniel - až jeden -, ktorý s nami trávil tento víkend. Hoci kvôli povinnostiam a službe musel občas odbiehať aj do našej farnosti do Podlavíc, postarať sa aj o ostatné svoje ovečky.

Tento rok nás bolo o pár prírastkov viac ako vlni vo Vikártovskom Mlyne. Rodinky sa pekne rozrástli. S kočíkmi, bez kočíkov, so psíkmi, s bicyklami, každý podľa vlastnej chuti sme si začali užívať krásny, teplý, slnečný víkend. Po vzájomnom zvitani a ubytovaní sme sa hneď zvedavo rozhliadli po okolí. Keďže sme tam boli len na krátko, vôbec sme nemuseli deňom vymýšľať žiaden program. Čľapkanie sa v bazénoch totiž bolo pre šťastné úsmevy na tvárach našich detí maximálne postačujúce. Komu bolo málo, mohol zbehnúť zaplávať si dolu v jazere, alebo si zachytať ryby, ako napríklad môj manžel Andrej. Kde-ktô stihol aj nejakú prechádzku - napríklad okolo jazera, či k prameňu Sama Chalupku, ktorý bol v horúcich dňoch úžasne osviežujúci. Zvládli sme to aj s deťmi na pleciah i v kočíkoch, hoci terén bol na to dosť náročný a slniečko neúnavne páliło na prašnú a kamenistú lesnú cestičku. Ani otec Daniel nezaháľal a vybral sa na okruh okolitými chodníkmi zapomínať si na tábory, ktoré tam pre mentálne postihnuté „deti“ organi-

zoval. Deti vybíjali prebytočnú energiu aj na trampolíne a tie odvážnejšie sa nechali povozit' na koníkoch. Tomáš Bílik preskúmal svojím bicyklom dokonca aj cyklotrasy. My dospelí sme sa zmenili trochu na deti a zamilovali sme si na tento víkend pieskové volejbalové ihrisko. Kým sme hrali my mamy, ockovia sa trochu zapotili pri ratolestiach. Mužské družstvo nás vystriedalo až v noci. Sobotný podvečer nám otec Daniel krásne požehnal svätou omšou priamo pod holým nebom, kde sa ku nám pridala aj jedna pô-

vodne neznáma mladá rodinka z Nitry, ktorá sa týmto ku nám tak trochu aj pripojila. Pokyny pre šťastnú rodinu, že „muž má milovať svoju ženu ako seba samého a žena si má svojho muža ctíť a vážiť“ sa na tejto svätej omši zaryli do našich uší, mysli, srdc a duší ešte hlbšie. Po bohatej duchovnej strave sme sa zišli k večeri pri ohnisku, kde sme si čo-to opiekli, trochu pohladili struny gitary Peťa Kapustu a neskôr sme sa presunuli bližšie k živej hudbe, ktorá kultúrne obohacovala tento večer až do nočných hodín.

Úžasné na ránoch, ktoré sme tu zažili, bolo pre maminky vedomie, že raňajky sú už na stole :-). Taktiež doobedia sme nestrávili za sporákom, ale ešte sme si trochu zahráli volejbal, pri ktorom sme sa poriadne nasmiali a opäť lepšie spoznali. Tak ako deti utužovali svoje vzájomné vzťahy v bazénoch, tak my práve pri volejbale. V nedeľu sme ešte relaxovali, menším deťom sme dopriali obedný spánok a v podvečer sme sa už i posledné rodinky rozišli postupne domov. Vďaka Bohu za stretnutie toľkých rodín, za také bohaté spoločenstvo vrátane otca Daniela. A ako Mirko Haviar minulý rok napísal v Duchovnom pohľade č.14, že by sa takéto letné víkendové stretnutia mladých rodín našej farnosti mohli stať každoročnou tradíciou, ja k tomu len dodám: „A možno by sme radi spoznali nejaký ďalší pekný kút Slovenska.“

Katarína Jánošíková

(?uknáč otmot v uknadáh etedjãN)

10. výročie založenia farnosti Svätého Ducha Banská Bystrica - Podlavice

V sobotu 1. septembra sme mali v našej farnosti veľkú slávnosť, 10. výročie jej založenia. Celý víkend sa niesol v znamení osláv. Už od piatka prichádzajúcich i okoloidúcich pozdravovali vejuce zástavy na farskej budove, pápežská, slovenská a naša farská podlavická. Nedalo sa nevšimnúť si veľkú desiatku vykosenú v trávniku pred kostolom, ktorú oživil mladí v sobotu večer. Slávnostný program začal od 9. hodiny, kedy sa mladé rodiny so svojimi ratolesťami zišli v areáli kostola pri hrách a zábave a bolo požehnané nové

detské ihrisko, z ktorého

mali deti veľkú rapoludpred Svia ruženčiar,

hodine bola slávnostná sv. omša spolu s asi 300 členmi - animátormi eRka (Hnutia kresťanských spoločenstiev detí), ktorí v Banskej Bystrici mali Celoslovenský snem. Celebroval ju banskobystrický diecézny administrátor Mons. Marián Bublinc spolu so 14 kňazmi. Medzi inými sa tejto sv. omše zúčastnil aj prvý podlavický farár Kazimír Divéky, ktorý v tento deň zároveň oslavoval 70 rokov života. Celkovo sa sv. omše zúčastnilo asi 500 veriacich. Úvod patril deťom, ktoré prinášali 10 ruží ako symbol desiatich rokov. Kládli ich k obrazu sv. Cyrila a Metoda. Krásne a symbolické, veď práve v nich je pokračovanie vzácnnej misie týchto vierozvestcov, ktorej 1150. výročie si na budúci rok pripomíname.

Svojím spevom a hrou liturgiu obohatili mladí z eRka, naše malé deti - Podlavické svetielka a miestny spevácky zbor Cantate Deo, ktorý dirigoval Ján Bulla. Sv. omšu na organe doprevádzal Matúš Kucbel. Medzi vzácnymi hosťami nechýbali ani MUDr. Milan Očenáš, známy svojou činnosťou

v Južnom Sudáne, Alojz Čobej, scénarista, laureát ceny Andreja Radlinského za rok 2011, ako aj kňazi z domova i z misií (Honduras, Kanada, Južný Sudán, Malta) a čestný predseda eRka a Dobrej noviny Ing. Marián Čaučík. Vďaka sme vyjadrili aj obetnými dami: ružencom, sviecou so symbolom Ducha

Sv. s neodmysliteľnou „10“; chlebom a hroznom – aby sme prinášali ako farnosť úžitok a boli chutní; „veľkou knihou famosti“ v podobe torty; šiestimi

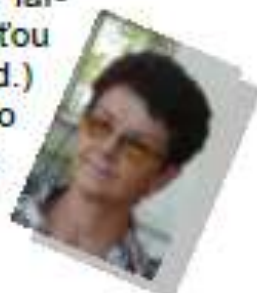
ročníkmi farského časopisu a farskými kalendármi, ktoré odrážajú život farnosti. K tomuto výročiu naša famosť dostala aj zvláštne požehnanie od Svätého Otca Benedikta XVI. a tiež relikviu bl. Jána Pavla II., ktorý požehnal v r. 2003 základný kameň nášho kostola. Vzácnu atmosféru vďačnosti

umocnilo stretnutie všetkých na agapé. O 20. hodine nás skupina Seven pozvala na Večer chvál.

V nedeľu sme pri všetkých sv. omšiach opäť ďakovali za veľký dar farnosti, kostola a farského spoločenstva. Sv. omšu o 10. hodine celebroidal jezuita František Gabriš, bývalý správca farnosti z Radvane. (Naša farnosť bola pôvodne súčasťou farnosti Radvaň. Pozn. red.)

O 15. hodine sa ružencové spoločenstvá modlili sv. ruženec. Po večernej sv. omši sme sa stretli na koncerte Priateľov hudby. Organizáciu osláv počas soboty i nedele mal pod palcom náš terajší pán farár Daniel Bédi s famíkmi. Mária Gréčová

*Tlačová kancelária Konferencie biskupov Slovenska (TK KBS)
priniesla 5.9.2012 nasledovnú správu:*

Farnosť Podlavice ďakovala za prvých 10 rokov svojho pôsobenia

Podlavice 5. septembra (TK KBS) - Ďakovnou svätou omšou v sobotu 1. septembra 2012 si banskobystriická Farnosť Svätého Ducha v Podlaviciach pripomenula 10. výročie založenia. Obyvatelia mestských častí Podlavice a Skubín sa ustanovenia vlastnej farnosti dočkali 1. septembra 2002. V úvode ďakovnej bohoslužby privítal farár Daniel Bédi ako hlavného celebranta diecézneho administrátora Mons. Mariána Bublincea.

Farská slávnosť bola v tento večer podporená aj prítomnosťou troch stoviek mladých, prevažne animátorov z eRka, teda Hnutia kresťanských spoločenstiev detí, účastníkov celoslovenského snemu. V presbytériu sa okolo oltára zišli kňazi pôsobiaci vo farnosti, kňazi - hostia z ďalších banskobystriických farností i z misií (Haiti, Kanada, Malta, Južný Sudán) ale aj kňazi angažovaní v eRku, ktorí sa s mladými zúčastňovali celoslovenského stretnutia od 31. augusta do 2. septembra v Banskej Bystrici.

Mons. Marián Bublincec v homílii poďakoval kňazom, ktorí počas desiatich rokov pôsobili vo farnosti, osobitne prítomnému Kazimírovi Divékymu, ktorý v ten deň slávil svoje 70. narodeniny, ale i mladým ľuďom za ich službu v eRku. Spolu s prítomnými si Mons. Bublincec položil otázku z liturgického čítania, čo znamená byť ako kresťania vo svete, ale nebyť zo sveta. Ako pokračoval, poslaním kresťanov je započúvať sa do Božieho hlasu pre tento svet. Výzvou pre kresťanov je vedieť sa stíšiť, následne však je potrebné aj dokázať povedať tomuto svetu pravdu, teda Božie slovo.

Administrátor Bublincec ešte raz poďakoval mladým animátorom z eRka, za ich osobný príklad na Vianoce, keď „dokážu vstať od štedrovečerného stola a ísť do tmy a zimy, aby ohlásili Dobrú novinu všetkým, ktorí ju chcú počuť.“ Na záver eucharistickej slávnosti prečítal farár Daniel Bédi dokument s požehnaním Svätého Otca Benedikta XVI. celému podlavickému farskému spoločenstvu pri príležitosti ich desiateho výročia. Jubilujúca farnosť taktiež dostala výnimočný dar, relikviu bl. Jána Pavla II., ktorú tvorí ústrižok z pápežovho súkromného odevu.

Milým zakončením bohoslužby bolo i blahoželanie od farníkov prvému farárovi v Podlaviciach Kazimírovi Divékymu k narodeninám. Slávnosť farské spoločenstvo s hosťami ukončilo neformálnym stretnutím pri agapé a večernou modlitbou chvál v kostole.

TK KBS informovala Zuzana Juhaniaková,
hovorkyňa Biskupského úradu BB

Relikvia bl. Jána Pavla II. pre Podlavice

Slovenský výraz *relikvia* sa používa najmä v kresťanskej terminológii a pochádza z latinského *reliquus*, čo znamená zostatok. Relikvia svätca je vlastne zostatok, časť jeho tela, ktoré bolo nástrojom hrdinských čností viery. *Relikviou* z dotyku sa nazýva kus látky či iné predmety, ktoré boli na istý čas priložené na relikviu tela svätého, alebo ich sám nosil, či používal. Samotná úcta k relikviám má veľmi dlhú históriu, priam takú ako je staré kresťanstvo.

Už u samého Pána Ježiša môžeme vidieť, že mnohí sa chceli dotknúť buď jeho samého, alebo aspoň obruby jeho

MODLITBA K BLAHOŠLAVENÉMU JÁNOVI PAVLOVI II.

Blahoslavený Ján Pavol II., z okna nebies nám udeľ svoje požehnanie. Požehnávaj Cirkev, ktorú si miloval, slúžil jej a riadil, odvážne ju pobádajúc na cesty sveta, aby prinášala Ježiša všetkým a všetkých k Ježišovi. Požehnávaj mladých, ktorí boli tvojou veľkou láskou. Pritiaň ich aby snívali a pozerali nahor, aby našli svetlo, ktoré osvetľuje cesty života tu dole.

Požehnávaj rodiny, požehnaj každú rodinu! Ty si upozornil na nápor satana proti tejto vzácnej a neodmysliteľnej nebeskej iskre, ktorú Boh zažal na zemi. Ján Pavol, svojim orodovaním ochraňuj rodinu a každý život, ktorý kľučí v rodine.

Oroduj za celý svet, neustále poznačený napätiami, vojny a nespravodlivosťou. Ty si bojoval proti vojne vyzývajúc k dialógu a rozšievajúc lásku: oroduj za nás, aby sme holi neúnavní rozšievaci pokoja.

Blahoslavený Ján Pavol, z okna nebies, kde t'a vidíme vedľa Márie, daj na nás všetkých zostúpiť Božie požehnanie.

Kard. Angelo Comastri
Generálny vikár Sv. Otca
pre Litánie

Foto: Giuseppe Salmieri
© 2012 RELIQUIA - 2012/010 - 011 - 012 - 013 - 014 - 015 - 016 - 017 - 018 - 019 - 020 - 021 - 022 - 023 - 024 - 025 - 026 - 027 - 028 - 029 - 030 - 031 - 032 - 033 - 034 - 035 - 036 - 037 - 038 - 039 - 040 - 041 - 042 - 043 - 044 - 045 - 046 - 047 - 048 - 049 - 050 - 051 - 052 - 053 - 054 - 055 - 056 - 057 - 058 - 059 - 060 - 061 - 062 - 063 - 064 - 065 - 066 - 067 - 068 - 069 - 070 - 071 - 072 - 073 - 074 - 075 - 076 - 077 - 078 - 079 - 080 - 081 - 082 - 083 - 084 - 085 - 086 - 087 - 088 - 089 - 090 - 091 - 092 - 093 - 094 - 095 - 096 - 097 - 098 - 099 - 100 - 101 - 102 - 103 - 104 - 105 - 106 - 107 - 108 - 109 - 110 - 111 - 112 - 113 - 114 - 115 - 116 - 117 - 118 - 119 - 120 - 121 - 122 - 123 - 124 - 125 - 126 - 127 - 128 - 129 - 130 - 131 - 132 - 133 - 134 - 135 - 136 - 137 - 138 - 139 - 140 - 141 - 142 - 143 - 144 - 145 - 146 - 147 - 148 - 149 - 150 - 151 - 152 - 153 - 154 - 155 - 156 - 157 - 158 - 159 - 160 - 161 - 162 - 163 - 164 - 165 - 166 - 167 - 168 - 169 - 170 - 171 - 172 - 173 - 174 - 175 - 176 - 177 - 178 - 179 - 180 - 181 - 182 - 183 - 184 - 185 - 186 - 187 - 188 - 189 - 190 - 191 - 192 - 193 - 194 - 195 - 196 - 197 - 198 - 199 - 200 - 201 - 202 - 203 - 204 - 205 - 206 - 207 - 208 - 209 - 210 - 211 - 212 - 213 - 214 - 215 - 216 - 217 - 218 - 219 - 220 - 221 - 222 - 223 - 224 - 225 - 226 - 227 - 228 - 229 - 230 - 231 - 232 - 233 - 234 - 235 - 236 - 237 - 238 - 239 - 240 - 241 - 242 - 243 - 244 - 245 - 246 - 247 - 248 - 249 - 250 - 251 - 252 - 253 - 254 - 255 - 256 - 257 - 258 - 259 - 260 - 261 - 262 - 263 - 264 - 265 - 266 - 267 - 268 - 269 - 270 - 271 - 272 - 273 - 274 - 275 - 276 - 277 - 278 - 279 - 280 - 281 - 282 - 283 - 284 - 285 - 286 - 287 - 288 - 289 - 290 - 291 - 292 - 293 - 294 - 295 - 296 - 297 - 298 - 299 - 300 - 301 - 302 - 303 - 304 - 305 - 306 - 307 - 308 - 309 - 310 - 311 - 312 - 313 - 314 - 315 - 316 - 317 - 318 - 319 - 320 - 321 - 322 - 323 - 324 - 325 - 326 - 327 - 328 - 329 - 330 - 331 - 332 - 333 - 334 - 335 - 336 - 337 - 338 - 339 - 340 - 341 - 342 - 343 - 344 - 345 - 346 - 347 - 348 - 349 - 350 - 351 - 352 - 353 - 354 - 355 - 356 - 357 - 358 - 359 - 360 - 361 - 362 - 363 - 364 - 365 - 366 - 367 - 368 - 369 - 370 - 371 - 372 - 373 - 374 - 375 - 376 - 377 - 378 - 379 - 380 - 381 - 382 - 383 - 384 - 385 - 386 - 387 - 388 - 389 - 390 - 391 - 392 - 393 - 394 - 395 - 396 - 397 - 398 - 399 - 400 - 401 - 402 - 403 - 404 - 405 - 406 - 407 - 408 - 409 - 410 - 411 - 412 - 413 - 414 - 415 - 416 - 417 - 418 - 419 - 420 - 421 - 422 - 423 - 424 - 425 - 426 - 427 - 428 - 429 - 430 - 431 - 432 - 433 - 434 - 435 - 436 - 437 - 438 - 439 - 440 - 441 - 442 - 443 - 444 - 445 - 446 - 447 - 448 - 449 - 450 - 451 - 452 - 453 - 454 - 455 - 456 - 457 - 458 - 459 - 460 - 461 - 462 - 463 - 464 - 465 - 466 - 467 - 468 - 469 - 470 - 471 - 472 - 473 - 474 - 475 - 476 - 477 - 478 - 479 - 480 - 481 - 482 - 483 - 484 - 485 - 486 - 487 - 488 - 489 - 490 - 491 - 492 - 493 - 494 - 495 - 496 - 497 - 498 - 499 - 500 - 501 - 502 - 503 - 504 - 505 - 506 - 507 - 508 - 509 - 510 - 511 - 512 - 513 - 514 - 515 - 516 - 517 - 518 - 519 - 520 - 521 - 522 - 523 - 524 - 525 - 526 - 527 - 528 - 529 - 530 - 531 - 532 - 533 - 534 - 535 - 536 - 537 - 538 - 539 - 540 - 541 - 542 - 543 - 544 - 545 - 546 - 547 - 548 - 549 - 550 - 551 - 552 - 553 - 554 - 555 - 556 - 557 - 558 - 559 - 560 - 561 - 562 - 563 - 564 - 565 - 566 - 567 - 568 - 569 - 570 - 571 - 572 - 573 - 574 - 575 - 576 - 577 - 578 - 579 - 580 - 581 - 582 - 583 - 584 - 585 - 586 - 587 - 588 - 589 - 590 - 591 - 592 - 593 - 594 - 595 - 596 - 597 - 598 - 599 - 600 - 601 - 602 - 603 - 604 - 605 - 606 - 607 - 608 - 609 - 610 - 611 - 612 - 613 - 614 - 615 - 616 - 617 - 618 - 619 - 620 - 621 - 622 - 623 - 624 - 625 - 626 - 627 - 628 - 629 - 630 - 631 - 632 - 633 - 634 - 635 - 636 - 637 - 638 - 639 - 640 - 641 - 642 - 643 - 644 - 645 - 646 - 647 - 648 - 649 - 650 - 651 - 652 - 653 - 654 - 655 - 656 - 657 - 658 - 659 - 660 - 661 - 662 - 663 - 664 - 665 - 666 - 667 - 668 - 669 - 670 - 671 - 672 - 673 - 674 - 675 - 676 - 677 - 678 - 679 - 680 - 681 - 682 - 683 - 684 - 685 - 686 - 687 - 688 - 689 - 690 - 691 - 692 - 693 - 694 - 695 - 696 - 697 - 698 - 699 - 700 - 701 - 702 - 703 - 704 - 705 - 706 - 707 - 708 - 709 - 710 - 711 - 712 - 713 - 714 - 715 - 716 - 717 - 718 - 719 - 720 - 721 - 722 - 723 - 724 - 725 - 726 - 727 - 728 - 729 - 730 - 731 - 732 - 733 - 734 - 735 - 736 - 737 - 738 - 739 - 740 - 741 - 742 - 743 - 744 - 745 - 746 - 747 - 748 - 749 - 750 - 751 - 752 - 753 - 754 - 755 - 756 - 757 - 758 - 759 - 760 - 761 - 762 - 763 - 764 - 765 - 766 - 767 - 768 - 769 - 770 - 771 - 772 - 773 - 774 - 775 - 776 - 777 - 778 - 779 - 780 - 781 - 782 - 783 - 784 - 785 - 786 - 787 - 788 - 789 - 790 - 791 - 792 - 793 - 794 - 795 - 796 - 797 - 798 - 799 - 800 - 801 - 802 - 803 - 804 - 805 - 806 - 807 - 808 - 809 - 810 - 811 - 812 - 813 - 814 - 815 - 816 - 817 - 818 - 819 - 820 - 821 - 822 - 823 - 824 - 825 - 826 - 827 - 828 - 829 - 830 - 831 - 832 - 833 - 834 - 835 - 836 - 837 - 838 - 839 - 840 - 841 - 842 - 843 - 844 - 845 - 846 - 847 - 848 - 849 - 850 - 851 - 852 - 853 - 854 - 855 - 856 - 857 - 858 - 859 - 860 - 861 - 862 - 863 - 864 - 865 - 866 - 867 - 868 - 869 - 870 - 871 - 872 - 873 - 874 - 875 - 876 - 877 - 878 - 879 - 880 - 881 - 882 - 883 - 884 - 885 - 886 - 887 - 888 - 889 - 890 - 891 - 892 - 893 - 894 - 895 - 896 - 897 - 898 - 899 - 900 - 901 - 902 - 903 - 904 - 905 - 906 - 907 - 908 - 909 - 910 - 911 - 912 - 913 - 914 - 915 - 916 - 917 - 918 - 919 - 920 - 921 - 922 - 923 - 924 - 925 - 926 - 927 - 928 - 929 - 930 - 931 - 932 - 933 - 934 - 935 - 936 - 937 - 938 - 939 - 940 - 941 - 942 - 943 - 944 - 945 - 946 - 947 - 948 - 949 - 950 - 951 - 952 - 953 - 954 - 955 - 956 - 957 - 958 - 959 - 960 - 961 - 962 - 963 - 964 - 965 - 966 - 967 - 968 - 969 - 970 - 971 - 972 - 973 - 974 - 975 - 976 - 977 - 978 - 979 - 980 - 981 - 982 - 983 - 984 - 985 - 986 - 987 - 988 - 989 - 990 - 991 - 992 - 993 - 994 - 995 - 996 - 997 - 998 - 999 - 1000

šiat, čím túžili dostať bohaté telesné i duchovné dobrodennia. Od čias apoštolov sa objektom osobitnej úcty stali aj telá mučeníkov a svätcov, kedy dotyk a úcta relikvie veriaceму priniesla účasť na svätosti a milosti.

V našom kostole Svätého Ducha 1. septembra 2012 bol slávnostne vystavený relikviár s pravou relikviou z oblečenia blahorečeného Jána Pavla II, darované Rímskokatolíckej farnosti Banská Bystrica – Podlavice a p. farárovi Danieľovi Bédimu, SF pri príležitosti 10. výročia jej založenia.

Táto relikvia nám bola venovaná s požehnaním Svätého Otca Benedikta XVI. k spomínanému jubileu. Je vystavená k osobnému ucteniu veriacich, čo sa udialo aj 20. októbra počas sviatku - pri

príležitosti jeho zvolenia za pápeža (1978). Po ukončení svätej omše každý prítomný veriaci sa osobne poklonil a pobožkal relikviár.

Záver z modlitby k blahoslavenému Jánovi Pavlovi II.:
„Blahoslavený Ján Pavol, z okna nebies, kde Ťa vidím vedľa Márie, daj na nás všetkých zostúpiť Božie požehnanie.“

Veriaci podlavickej farnosti s vďačnosťou a úctou ďakujú za vzácny dar.

Božena Höferová

Pohľad do žiackej duše

Začiatky bývajú vždy ťažké, a preto sa nám školákom po letných prázdninách do školy veľmi nechce. Bojíme sa, či dobre dopadne bleskovka alebo vstupná previerka. V tomto čase písomiek sa nám môže stať, že sa nám nebude chcieť učiť. Hriech v podobe lenivosti by sa nám však mohol trpkou vrátiť. Preto chodím aj na náboženstvo. S Božou pomocou ide všetko ľahšie, lebo Boh je milostivý a pomáha ľuďom v ťažkostiach. Ale začiatky školského roka nie sú len o písomkách, ale aj o zariadení voľného času. Je dôležité vybrať si také záujmové aktivity, aby ste pri nich stihali školu a povinnosti a zároveň si ten čas užili a oddýchli si. Ja som sa začal venovať behu. Veď voľný čas nie je len o sedení za počítačom ale aj o priateľoch. Myslím, že každý má priateľov, na ktorých mu veľmi záleží. V škole, na sídlisku, na ulici, tam všade ich môžete stretnúť. Avšak treba dať pozor, s kým sa priateľíme, lebo nie všetci, ktorí vyzerajú ako naši priatelia, nimi aj sú. Preto majú strach aj naši rodičia. Nechcú, aby nás zlákali drogy a alkohol prípadne cigarety. Preto je dobré, keď rodičia našich kamarátov poznajú. Boh nám pomáha aj prostredníctvom rodičov, ale aj prostredníctvom pána farára, preto aj jemu sa môžeme zveriť zo svojimi ťažkosťami. Pokiaľ neopustíte Boha vy, tak verte, že on vás neopustí.

Samuel Arpáš

Výroky nevinlatok?

Po sv. omši v nedeľu radosti (3.adv.nedeľa): Mirko Haviar, otec 5 detí: *„Deti, duchovného otca si treba ctíť, a nie ho guľovať... Síce, on sám hovoril, že je nedeľa radosti, tak asi môžete...“*

V druhej polovici septembra v podlavickej farnosti prebehla zbierka šatstva pre Charitu. Pri tejto príležitosti sme požiadali vedúcu Diecéznej charity stredisko Banská Bystrica – mesto Máriu Chabrečkovú o „pár teplých slov“ pred zimou... No ona nás skôr voviedla do reality, keď chýba aj tá strecha nad hlavou... A absencia domova zvláštne zneje hlavne v čase Vianoc!

Ked' sa povie Charita – alebo „hl'adanie Prístrešia“...

Pracujem ako sociálny pracovník v Dome pre núdznych. Každodenne sa stretávam s bezdomovcami, komunikujem s nimi a snažím sa ich pochopiť a pomôcť, ako môžem a viem.

Keď sa ľudia zamýšľajú a uvažujú o bezdomovcoch, riešia najrôznejšie otázky. Napríklad: „Vyhovuje im tento spôsob života? Ako sa vôbec dostali na ulicu? Sú to darmožráči, alebo chudáci, čo si nedokážu sami pomôcť? Sú to asociáli? Zaslúžia si našu pomoc a vôbec, chcú ju?“

Problém bezdomovectva nie je vôbec jednoduchý a odpovede na otázky sa nenachádzajú ľahko. Stretávam sa s tým, že ľudia vo väčšine prípadov negatívne reagujú na bezdomovcov, pretože vzbudzujú zlé emócie ako odpor, hnev, nezáujem, ľútosť. Otravujú svojim zjavom a prosbami, dokonca sa ich bojíme. Oni v živote zlyhali a nám je neprijemné sa nimi zapodievať. Myslíme si, že sa nás to netýka a nech si pomôžu sami. Ale bezdomovci sú tu, postávajú na uliciach, žobrujú, hrabú sa v kontajneroch a nemôžeme pred nimi zatvárať oči. Tak čo s tým? V prvom rade, musíme pochopiť, akí sú to ľudia a prečo takto žijú.

Keď sa povie slovo bezdomovec, mnohí si predstavia alkoholika, feťáka, predajcu Nota bene, žobráka, chudáka, čo vyberá kontajner. Vidíme to tak, lebo takto je bezdomovectvo viditeľné. To je však len špička ľadovca.

Byť bez domova znamená byť bez sociálnych väzieb. Sú to ľudia, ktorí sa nemajú o koho oprieť, za ktorými nikto nestojí. Ak prídu o svoj domov a prekročia túto hranicu, cesta späť je ťažká. K jednému problému sa pridružia ďalšie a ďalšie, ktoré znemožnia akýkoľvek posun vpred. Život bez domova sa odzrkadľuje na týchto ľuďoch. Na ich zdraví, návykoch, uvažovaní, komunikácii a aj na výzore. Prejaví sa to na ich psychike, sebaúcte a osobnosti. Bezdomovec je človek, ktorý nepozná dno, pretože môže stále padať nižšie a nižšie. Je to človek, ktorý stráca svoju hodnotu a vieru, že sa raz vráti domov.

Prečo je niekto bezdomovec?

Bezdomovcom sa môže stať ktokoľvek. Muž, žena, dieťa, mladý, starý, chorý, zdravý, bývalý väzeň, týraná žena a dokonca aj

celé rodiny. Jednotný opis neexistuje. Život všetkých ľudí poznačujú zmeny, ktoré ich zasiahnu. Preto konkrétne bezdomovectvo konkrétneho človeka vždy tkvie v konkrétnych príčinách. Každý jeden z týchto ľudí má svoj dôvod, prečo sa mu nepodarilo udržať stabilitu vo svojom živote. Ako najčastejšie príčiny bezdomovectva ľudia z praxe uvádzajú: vzťahové problémy v rodine (partner-ské, rodičovské), strata zamestnania, strata bytu (neschopnosť platiť nájom, podvod, vydedenie...), návrat z výkonu trestu, rôzne druhy závislostí, choroba, invalidita, psychiatrické ochorenia, úmrtie partnera alebo rodičov...

Súdiť a určovať, akou mierou si za to človek bez domova môže sám a akou mierou okolnosti, ktoré ho postreli, nie je pre nezúčastneného človeka primerané. Môžeme súdiť väzňa, ktorí si svoj trest už odpykal a nemá sa kam vrátiť a o koho sa oprieť? A prečo niekto začne brať drogy? Z rozmaru, alebo preto, že má depresie a je zúfalý? Prečo sa niekto poháda s príbuznými tak, že už nechcú mať nič spoločné? Je to preto, že je lenivý, neprispôsobivý, agresívny, alebo pre to, že ho ponižujú, využívajú a siahajú na jeho slobodu? Vysvetlení je vždy množstvo, len treba počúvať. Bezdomovectvo je výsledok nezvládnutej situácie, nie dobrovoľná voľba.

Svet bezdomovca

Mnoho ľudí má s bezdomovcami negatívne skúsenosti. Ja sa stretávam s nimi skoro každý deň. Všetko má však svoju príčinu a hlbšie súvislosti. Všetko to, čo bezdomovec robí, väčšinou vyplýva z jeho boja o prežitie. Snaží sa zabezpečiť si aspoň základné životné potreby. Čoho všetkého je schopný človek, ktorému je nepredstaviteľná zima, je hladný, unavený a bojí sa o svoj život. Hrančná situácia privádza človeka na hranicu morálneho konania. Sú bezdomovci, ktorí kradnú, pijú, drogujú, bijú sa, klamú. Nenachádzajú inú alternatívu, ako existovať. Mnoho z nich umrie skôr, ako stihnú niečo dobré so svojim životom urobiť.

Život bezdomovca má úplne iné zákony a pravidlá, ako ten náš. Prostredie, v ktorom žije, nie je priateľské, nevytvára možnosti osobného rastu a nezabezpečuje bezproblémovú existenciu. Ich správanie nám môže byť akýmsi zrkadlom. Ak sa budeme k nim správať ako ku „psom“, tak po čase príjmu svoju rolu a začnú štekať a hrýzť. Väčšinu z nich odvrhla najbližšia rodina. Prečo by sa mali snažiť? Nevidia význam niečo so svojim životom urobiť, nemajú pre koho žiť, nie je tu nikto, kto by ich ocenil a potreboval.

Nezabúdajme však, že aj napriek tomu, že ich sebaúcta je pošliapaná, majú svoju úroveň. Dokonca samotní bezdomovci sa neradi stretávajú s tými, ktorí sú na tom horšie. Nechcú, aby ich niekto spájal so skupinou, ktorá by ich robila horšími, ako v skutočnosti sú. Preto sa abstinenti nechcú stretávať

s alkoholikmi a narkomanmi, tí, čo predávajú Nota bene alebo pracujú s tými, čo žobrujú, čistí so špinavými a smradľavými. Je to forma ochrany pred vplyvmi, ktoré by im mohli poškodiť, alebo ich stiahnuť hlbšie ku dnu.

Každý človek je raz hore a raz dole. Aj bezdomovci majú chvíle, keď majú silu začať riešiť svoje problémy a chcú sa posunúť ďalej, ale potom príde nejaká prekážka a oni rýchlo upadnú naspäť do stavu, v ktorom boli predtým, niekedy aj horšieho. Bezdomovci pociťujú strach vstúpiť do niečoho nového, čo prináša nové neistoty. Radšej žijú život v zabehnutých kofajach. Ak nie sú dostatočne pripravení, nenájdu silu čeliť situáciám, ktoré sa im kladú do cesty. Ak ľudia stratia vzťahy, čo im ostane? Človek potrebuje byť prijímaný. Ak chce rozvíjať svoju osobnosť, potrebuje niekoho, kto mu dá silu, aby si veril a vedel byť sám sebou. Každý bezdomovec predtým, než sa stal bezdomovcom, zažil chlad z medzifudských vzťahov. Prestal dôverovať ľuďom a uzatvára sa do vlastnej ulity. Psychický stav človeka potom vplýva na schopnosť chytať sa nových príležitostí, komunikovať s okolím, mať plány do budúcnosti. Bezdomovec sa ocitá v kruhu, v ktorom je paralyzovaný vnútorne aj navonok a za hojného podporovania spoločnosti sa len ďalej utvrdzuje vo svojom nízkom sebahodnotení a vlastnej neschopnosti a nepotrebnosti.

Čo je na bezdomovcoch dobré

Je možné nájsť na bezdomovcoch niečo dobré? Ja tvrdím, že áno. Sú to ľudia a ako všetci majú dobré aj zlé vlastnosti. Spôsob života, akým žijú, ľudia odrádza hľadiť na nich aj inak ako len s odporom. Pritom sa môžeme veľa od nich učiť. Majú mnoho skúseností a určitý nadhľad. Niektorí vedia svoj život reálne zhodnotiť. Sú sebakritickí, vedia svoj problém presne pomenovať a priznajú si, kde spravili chybu. Dokážu byť veľmi silní, odolávať pokušeniam,

ktoré im ponúka ich svet. Mnohí nepodľahnú závislosti. Dokážu podržať svojich kamarátov, pomôcť si navzájom. Podelia sa aj s tým málom, čo majú. Denne bojujú s tým, aby boli čisti a upravení, aj keď nemajú na to podmienky. Dokážu sa úprimne tešiť aj z malých úspechov vo svojom živote. Majú radosť, keď sa s nimi človek len tak porozpráva, alebo sa na nich usmeje.

úprimné ďakujem za všetky Vaše dary, ktoré ste poskytli nášmu zariadeniu. Naši klienti vďaka Vám majú možnosť obliecť si čisté a teplé oblečenie, ktoré im uľahčí život v ich ťažkej životnej situácii.

Touto cestou by som Vám chcela vyjadriť

Mária Chabrečková

Púte za vlastnou dušou

Občas sa človeku stane, že ide príliš rýchlo a zabudne počkať na svoju dušu. Zastaví sa... ale niečo mu chýba. Inokedy sa urputne drží niečoho, čo ho strašne spomaľuje a nechá svoju dušu utiecť. Alebo chce vedieť, kde je hranica jeho síl psychických i fyzických. Možno chce lepšie spoznať svojho blízkeho človeka aj v krízovejších situáciách. Možno chce len viac vedieť o bežných miestnych ľuďoch, prípadne chce stretnúť pútnikov z celého sveta. Alebo chce len na chvíľu vypnúť kanál „Uponáhľaný život“.

Izrael + Palestína = Svätá Zem

Cesta za Synom Najvyššieho

Zasľúbená zem, Svätá zem, Izrael – jedno a to isté miesto na mape a predsa každé z týchto pomenovaní má nádych iného obsahu. Je ťažké písať o zážitkoch z tejto časti sveta. Pokúsim sa vám aspoň trochu priblížiť krajinu, ktorú nám Pán Boh doprial navštíviť.

Zasľúbená zem – zem oplývajúca mliekom a medom, hovorí starozákonný biblista. Až na mieste človek pochopí, čo znamenal pre putujúci izraelský ľud tento prísľub. Naozaj je to tak doteraz, že táto krajina oplýva týmito darmi. Nachádza sa tu zdanlivo vyprahnutá kamenná púšť aj úrodné plantáže, ktoré dávajú úrodu trikrát do roka. Stáda oviec a kôz, ktoré spásajú na púšti vyschnuté trsy trávy, tiež stromy ovešané datľami, banánmi, pomarančami, citrónmi, granátovými jablkami...

Svätá zem – zem, po ktorej chodil Kristus, miesta, kde kázal, navštevoval svojich priateľov, robil zázraky, rozširoval vieru v nekonečnú Lásku. Na týchto miestach si človek uvedomí, že naozaj „Jeho cesty nie sú našimi cestami“. Návšteva ktoréhokoľvek miesta, kde „sa odohrával príbeh“ spred 2000 rokov, nás vvedie do reality vtedajších čias. Jeruzalem, Betlehem, Nazaret, Jericho, Betánia, Kafarnaum, Genezaretské jazero, hora Tábor a Karmel, Petrov dom, mestečko Magdala, Lazarov hrob, údolie Cedron a Gehena, rybník Siloe, dom Kajfáša, Sion, Jordán, Olivová hora. Takto by sa dalo pokračovať vo výpočte navštívených miest ešte veľmi dlho, no bol by to iba zoznam bodov na mape. To, čo tu môžete nájsť, je skôr bližšie

pochopenie Svätého písma, či už je to Starý zákon alebo Nový zákon. Byť na mieste narodenia, byť na mieste poslednej cesty a skonu Ježiša nás privedie na cestu uvažovania nad tým, aká bola Ježišova viera v Otca, aká bola viera apoštolov a Ježišových priaznivcov v jeho učenie, aká bola Máriina viera a odovzdanosť do Božích rúk. Ozajstný pútnik vo Svätej zemi môže nájsť korene svojej viery, môže nájsť odpovede na mnohé zo svojich otázok, ale tiež môže konfrontovať seba so svojou vierou.

Izrael – krajina plná paradoxov a kompromisov. Pre nás je ťažko pochopiteľný spôsob spolužitia troch hlavných náboženstiev, ktoré v tejto krajine existujú (okrem ďalších). Príslušníci týchto náboženstiev so sebou nesú aj politické, ekonomické a vojenské postoje a smerovanie tejto krajiny. Nájdeme tu chudobu pastierov, aj bohatosť najvzácnejších diamantov sveta, nerastné bohatstvo Mŕtveho mora. Stretnete tu mladých vojakov i vojačky, brániacich – chrániacich.... územie. V chráme Panny Márie nájdete moslimky prosiace o dar dieťaťa. Archeologické artefakty židovské alebo kresťanské, ktoré sa zachovali len vďaka tomu, že na týchto základoch bola postavená moslimská mešita, ktorá neskôr podľahla zubu času. Svoje miesto tu má aj história maltézskeho rytierov. Modernú architektúru nájdete prevažne v mladších mestách v podobe mrakodrapov, múzeí, národnej banky Izraela, hotelov, obchodných domov. Je to krajina bohatá na históriu, ktorú si nezatieňuje architektonickou modernou – je úžasné prechádzať okolo nádrží na vodu, ktoré dal vybudovať ešte kráľ Šalamún pred 3000 rokmi a dodnes je toto dielo plne funkčné. Spoznáte kráľa Herodesa aj ako veľkého staviteľa, ktorý pre svoje mesto vybudoval mnoho užitočných stavieb. Nedá mi nespomenúť ohľaduplnosť šoférov, ktorí vôbec nezostanú nervózni, keď sa veľký autobus potrebuje otočiť uprostred križovatky. V pohode počkajú a premávka ide ďalej. Pozoruhodná je aj ochota ľudí tejto krajiny pomôcť alebo poradiť človeku všemožne anglicky, nemecky, rusky... na ulici alebo v obchode.

Verím, že som veľa vecí ešte nespomenula, no písať o všetkom, čo sme videli, zažili a cítili, by zabralo mnoho strán. Myslím, že aj keď sme boli všetci dosť unavení, boli sme radi, že sme sa mohli obohatiť duchovne, ale aj poznaním inej kultúry, iných národov. Veľká vďaka (určite nielen moja) patrí otcovi Danielovi Bédimu, že sa podujal na tak ťažkú úlohu zorganizovať takúto veľkú púť a tiež vďaka patrí aj otcovi Mariánovi Mlynárikovi za to, že nás sprevádzal duchovne, duševne, historicky a aj s humorom touto úžasnou krajinou.

Zuzana Galová, Tajov

Skala, kde sa Ježiš krvou potil.

Pút' do Svätej zeme

Po februárovom navnadení d.p. Dr. Martinom Mojžišom sa na začiatku jesene vybrali podlavickí fámici na pút' do Svätej zeme. Deň D nastal v pondelok ráno 1. októbra, kedy sme nastúpili do autobusu a posilnení modlitbou sme smerovali na letisko do Ostravy. Po prilete do večerného Tel Avivu na nás čakal teplotný šok 32°C, avšak aj napriek tomu sme sa nedočkavo vybrali s našim šoférom Rizekom do hotela v Betleheme. Dvojhodinová cesta, aj keď už po tme, navnadila určite každého.

Prvý deň utorok sme sa zobudili v slnečnom Betleheme. Čakala nás cesta do Betfagé – domu zelených fig - miesta, kde Pán Ježiš začínal na Kvetnú nedeľu slávnostný vstup do Jeruzalema, a následná návšteva samotného Jeruzalema. Prvou zastávkou na Olivovej hore bol kostol Pater Noster s nástennými tabuľami modlitby, ktorú nás naučil náš Pán Ježiš Kristus, vo viac ako 80 jazykoch. Nasledoval židovský cintorín, všetkým známy výhľad na staré mesto a Dominus Flevit – miesto, kde Pán Ježiš plakal nad Jeruzalemom. Pokračovali sme prehliadkou Getsemanskej záhrady – Kostola hrobu (nanebovzatia) Panny Márie, Jaskyne zatknutia a Baziliky Agónie (smrteľného zápasu Pána Ježiša). Presunuli sme sa do starého mesta, kde sme cez Hnojnú bránu prešli k Múru nárekov, arabskú časť s Mešitou Al Aksa a Skalným dómom, kde Abrahám mal obetovať Izáka. Pešo sme pokračovali na horu Sion do Kostola usnutia Panny Márie a k Večeradlu. Prvý náročný ale duchovne obohacujúci deň sme ukončili návštevou Kostola sv. Petra in Galikantu (zapretia).

Stredu sme strávili návštevou hory Herodion (Herodesova pevnosť), kamelitánskeho kláštora, kde Samuel pomazal Dávida za kráľa, a návštevou Betlehemu: Beith Sahur – Poľa pastierov, Jaskyne mlieka a Baziliky narodenia Pána s Jaskyňou narodenia a s Kostolom sv. Kataríny.

Tretí deň (štvrtok) sme sa vybrali do Júdskej púšte. Počas zostupovania k Mŕtvemu moru (ktoré je 426 m pod hladinou svetových oceánov) sme navštívili Lazarov hrob v Betánii, Wadi Quelt, Jericho s Horou Pokušení a Zachejovým figovníkom, riekou Jordán, kde sme si obnovili krstné sľuby. Poobede sme sa osviežili kúpaním v Mŕtvom mori.

Ďalší deň (piatok) sme sa vydali na asi 150 km dlhú cestu ku Genezaretskému jazeru. Z Tiberiasu sme sa preplavili loďou do Tabghy, miesta rozmnoženia rýb a chlebov a primátu sv. Petra. Pokračovali sme na Horu

Šofer Rizek, Palestínčan, zbožný kresťan

Blahoslavenstiev a do Kafarnaumu (dom sv. Petra) a Kány Galilejskej, kde si manželia obnovili manželské sľuby. Nocľah sme mali v Nazarete.

V sobotu ráno sme vystúpili na horu Tábor s Bazilikou premenenia Pána, potom sme v Nazarete navštívili Baziliku zvestovania Pána a domček Panny Márie, Kostol sv. Jozefa aj s jeho dielňou. Cestou späť do Betlehema sme sa zastavili v Haife na vrchu Karmel s Kostolom Stella Maris (Hviezda morská) a jaskyňou, kde sa skrýval Eliáš, nazreli sme do záhrad centra náboženstva Bahai a ovlažili sa v Stredozemnom mori v Cézarei Prímorskej.

Obnovenie krstných sľubov

Ako sme našu púť začínali v Jeruzaleme, tak sme v ňom aj posledný deň – nedeľu končili. Hneď ráno sme navštívili Baziliku Božieho hrobu s Kalváriou a najdôležitejším miestom – prázdny Božím hrobom. Pokračovali sme po Via Dolorosa jednotlivými zastaveniami Krížovej cesty Pána Ježiša (Via Dolorosa) a návštevou Baziliky sv. Anny pri rybníku Betesda. Potom sme sa zastavili

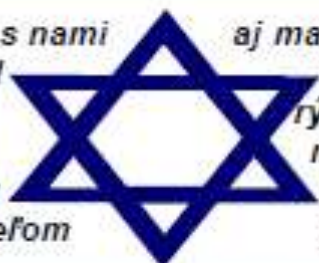
pri izraelskom parlamente Kneset, kde je sedemramenný svietnik Menorah a v Ain Karem s Bazilikou návštevy Panny Márie u Alžbety a Kostolom narodenia sv. Jána Krstiteľa.

V deň odletu 8. októbra sme sa s Betlehemom a celou Svätou zemou rozlúčili úžasným zážitkom - sv. omšou v Jaskyni narodenia Pána, ktorá bola o 4:55 ráno. No ako povedal otec Marián, náš neúnavný sprievodca: „Spať budeme doma!“

Zuzana Matemyová

Na spomínanej púti boli s nami a Mária zo Žabokriek nad padli medzi nás veľmi zaujímavé príspevky do skúsenosť, Dom nevesty ba. Vďaka, Majka, a čitateľom pohodu pri čítaní. –db-

aj manželia Šmotlákovi, Peter Nitrou. Myslím, že zá rýchlo. Mária poslala aj tri nášho časopisu: Osobná a Strelná modlit-prajem naďalej

Osobná skúsenosť

Toto svedectvo som sa rozhodla napísať pre povzbudenie tých, ktorí ešte stále váhajú a majú veľa dôvodov, prečo neísť do Svätej zeme.

Mojou životnou túžbou bolo spolu s manželom navštíviť miesta udalostí z Biblie, a hlavne tie, kde chodil Pán Ježiš. A tak som hľadala spôsob, ako ju zrealizovať. Keďže som nevedela, koľko stojí púť do Izraela, vyhľadala som si na internete cestovné kancelárie a zistila cenu i program. Moja reakcia bola presne taká, ako reaguje veľa ľudí: „Tak táto púť je veľmi drahá, toľko nikdy nenašetrím.“ Túto reakciu počul môj kolega a povedal: „To je naozaj veľa, ale ak ty našetriš na púť do Izraela, ja prestanem fajčiť.“ A tak sme uzavreli stávkou.

Od prvého dňa ďalšieho mesiaca som začala šetriť. Predsavzala som si, že denne budem odkladať 50 Sk. Bola to mimochodom suma za škatuľku cigariet, ktorú môj kolega vyfajčil za jeden deň. Keď prišli dni, keď som mala chuť prestať šetriť, znela mi v ušiach veta z evanjelia: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme každý deň svoj kríž a nasleduje ma.“ Ja som si ju prispôsobila na moju situáciu a povedala som si takto: „Mária (akože ja), ak chceš ísť za Ježišom = do Svätej zeme, zapri samu seba = odlož si peniaze, vezmi každý deň svoj kríž = buď trpezlivá a nasleduj ma = a budeš kráčať po Jeho stopách.“

Priznávam, bolo to pre mňa naozaj ťažké obdobie. Bola to skúška pokory a trpezlivosti. Ale oplatilo sa! Za 3 roky bolo našetrené na púť do Izraela pre 2 osoby. Aby ste mi verili, trocha matematiky: 50 Sk x 30 dní = 1.500 Sk za mesiac x 12 mesiacov = 18.000 Sk za rok x 3 roky = 54.000 Sk = 1.800 €, teda 680 € cena púte + 100 dolárov rôzne poplatky a vstupy tam + vreckové x 2 osoby.

Neviem ani slovami opísať radosť, ktorú som v srdci cítila!!!

Najprv z toho, že sa mi to podarilo, a potom zo šťastia, že poletíme.

Dnes - po osobnej skúsenosti - môžem svedčiť, že som šťastná, lebo som mohla aspoň týždeň bývať v rodisku Pána Ježiša a mať z izby výhľad na hviezdu Baziliky narodenia. Keď sa teraz kedykoľvek pozriem na hviezdy na oblohe, vidím veľmi ďaleko, vidím až tú, čo žiari v Betleheme.

Bol to pre mňa jedinečný zážitok, ktorý mi nik nevezme.

Ale čo vám budem rozprávať... Niet nad osobnú skúsenosť.

P.S. A kolega, aby nezostal v hanbe, prestal fajčiť. Takže naša stávka priniesla ovocie pre každého.

Dom nevesty

Konečne sme dorazili do Kány – v preklade do Domu nevesty – na miesto prvého zázraku, kde Pán Ježiš na svadbe premenil vodu na víno. Veľmi som sa sem tešila, lebo som túžila obnoviť si manželský sľub práve na tomto mieste, nakoľko púť do Svätej zeme bola aj našou oneskorenou svadobnou cestou. Spolu s nami si manželský sľub obnovilo ešte 8 párov.

Otec Marián mal pekný príhovor – nakoniec ako vždy – a potom nasledoval obrad obnovenia manželského sľubu. Chýbala nám však kropenička, a tak otec Daniel ochotne odbehol po ňu do sakristie. Potom už otec Marián požehnal osobitne každý manželský pár, mysliac si, že v kropeničke je svätená voda. Avšak nebolo tomu tak. Mali by ste vidieť úsmev na jeho tvári, keď zistil, že v kropeničke bol omylom voňavý olej.

Rádová sestra slúžiaca v sakristii sa veľmi ospravedlňovala za tento prešľap. My sme pokropenie voňavým olejom zobrali s humorom, veď kto by nebol rád pri pomyslení, že mu to odteraz už v manželstve nebude škripať?

Pre mňa osobne bola Kána miestom vďačnosti Pánovi za dar dobrého manžela a manželstvo, ktoré vnímam ako každodenný zázrak vzhľadom na svoju otvorenú povahu. Za dar, ktorý som si nezaslúžila. Je to milosť daná práve mne veľmi tajomným spôsobom, ktorý nedokážem rozšírovať, ale cítim, že sme tu jeden pre druhého, aby sme si navzájom pomohli na ceste do neba.

Strelná modlitba

Počas púte vo Svätej zemi ma veľmi oslovila homília otca Mariána v Betánii, v ktorej hovoril príbeh o manželovi, ktorý si prial nebo pre svoju zosnulú manželku. Vtedy aj mne „vyletela“ strelná modlitba: „Pane Ježišu, aj ja mám doma ťažko chorého švagra, pre ktorého by som si želala nebo. Ak je to Tvoja vôľa – prijímam to od Teba ako svadobný dar.“

Vtedy som ešte netušila, ako ma Pán vyskúša a zoberie za slovo.

V deň návratu zo Svätej zeme 8. októbra sa švagrovi zhoršil zdravotný stav, a tak sme ho išli s manželom navštíviť. Stihla som mu porozprávať všetko, čo sme videli a zažili, zaspievať mu hebrejskú pieseň Venu shalom a lechem a odpovedať na jeho zvedavé otázky.

On bol svedkom na našej svadbe a pozvánku na večnú svadbu dostal práve 10. októbra, v deň výročia našej svadby. Bol pripravený na stretnutie s Pánom, preto verím, že mal v nádobe dostatok oleja, keď prišiel Ženich a povolal ho do večnosti.

A ja dnes v pokore ďakujem Pánovi za svadobný dar v podobe vypočutej modlitby.

Mária Šmotiáková,
Žabokreky nad Nitrou

Od: "Drahoslava Hlinova" <hlinova@gmail.com>

Komu: <bb.podlavice@fara.sk>

Dátum: , October 31, 2012 6:55 PM

Subject: pre Otca Daniela

Srdečne pozdravujem, otec Daniel!

Všetko plynie. Už je tomu nejaký čas, čo sme spoločne vnímali vzácne miesta v Izraeli, ktoré sme poniektorí z nás doposiaľ poznali len z biblických dejín.

Aj som úprimne chcela napísať aspoň pár dlhších riadkov o prežívaní toho, čo sa tam dialo, čo sa s nami dialo. No stále neprišla tá vnútorná pohnútko. Tak čakám, možno príde.. a možno nie.. Nechávam to otvorene. Prosím, tak to aj chápte :)

Na čas prežitý vo Svätej zemi často s maminou a s našimi príbuznými spomíname. Bolo pre mňa neuveriteľné vnímať tú rozdielnosť a premenu skupiny na samom začiatku a potom na konci. Skupina ľudí, mnohí vzájomne neznámi, no predsa so spoločným cieľom. Vidieť, prežiť, vnímať, pochopiť, pokúsiť sa zmeniť, stať sa lepším..

Čas vzájomne prežitý bol veľmi vzácnym a hodnotným. K tomu Ste prispeli aj Vy, duchovní otcovia svojim vedením, usmerňovaním. Nepochybne, otec Marián Mlynárik, svojim historickým prehľadom, erudovanosťou, rečníctvom a najmä ľudským priateľským postojom k nám, dopomohol k nezabudnuteľným zážitkom a prehĺbeniu našej viery. Navštívenie vzácných miest v každom z nás určite zanechalo nejakú stopu.

Som vďačná za ľudí, ktorých som mala možnosť na tejto Ceste stretnúť, spoznať, priblížiť sa k nim. Na začiatku púte skupina vzájomne neznámych ľudí, a na konci malé spoločenstvo blízkych ľudí :)

Ak budete mať cestu na Oravu, smer Trstená, ste srdečne pozvaní, Vy aj ľudia, s ktorými pocestujete - stačí poslať krátku správu cez mail.

Srdečne Vás i Vašich famíkov pozdravujem zo zasneženej bielej Oravy.

Drahoslava Hlinová

„Novorodenecké oddelenie“?

Čo nám dávajú mládežnícke stretká?

Mladá generácia je typická tým, že popri svojich školských povinnostiach sa rada stretáva vo svojom voľnom čase, aby si navzájom vymieňala pocity, zážitky, ale aj pomáhala si v ťažších situáciách. Je však veľmi dôležité, aby skupina mladých ľudí stále dozrievala aj duchovne a vytvárala spoločenstvo, z ktorého vane pokoj, keď treba konať s chladnou hlavou, alebo srší energia, keď treba „nakopnúť“ a povzbudiť ľudí naokolo. Nám mladým pomáhajú k tomu naše stretká. Možno si to ani neuvedomujeme, ale podľa mňa práve ony majú dosť značný vplyv na naše formovanie, dávajú nám návod, ako sa správne zachovať v rôznych životných situáciách a nútia nás pýtať sa samých seba, akí naozaj sme a čo by sme mali zmeniť vo svojom živote.

O prípravu stretní sa v našej farnosti väčšinou starajú animátori, ktorí skončili alebo ešte navštevujú animátorskú školu. Možno sa niekedy zdá, že pripraviť stretnutie je „malina“, ale opak je pravdou. Myslím si, že každý animátor cíti zodpovednosť za to, aby podal určitú tému stretnutia čo najzaujímavejšie a najlepšie, aby sme si my, ostatní účastníci, odniesli stadiaľ čo najviac. Ako zúčastnený občas otváram ústa od úžasu, keď vidím,

ako si dali animátori záležať na príprave.

Je veľmi pozitívne, že naša farnosť má dobrých animátorov. Treba si ale uvedomiť, že to, aký efekt dané stretnutie prinesie, nezávisí len od prípravy animátorov, ale aj od ostatných. Na stretnutiach sa učíme mnoho užitočných vecí, napríklad - počúvať jeden druhého, či vyjadrovať vlastný názor. Som vďačný Pánovi, že s priateľmi tvoríme spoločenstvo, ktoré prežíva spolu pekné chvíle, občas aj tie ťažšie, a fungujeme ako jedna rodina. A práve stretnutia sú takým „duchovným palivom“, ktoré treba niekedy doplniť, keď nám to v živote sem-tam aj zhasne.

Niektoré témy, ktoré v nás po stretnutiach ešte dlho doznievali, boli napríklad: očistenie, vzťahy, anjeli strážni či dôvera v seba a iných. Vždy po stretnutí zvykneme pochváliť vedúceho, že si ho pripravil naozaj super. Avšak, dokáže každý z nás to, čo si zo stretnutia odniesol, tú skvelú nedefinovateľnú hodinku, zužitkovať aj v bežnom živote? To je otázka, na ktorú si musí odpovedať každý sám...

Martin Mazúr

Spomienka na pani Annu Mistríkovú

*Ja som živý chlieb, ktorý zostúpil z neba. Kto bude jest z tohto chleba, bude žiť naveky.
(Jn 6,51)*

11. november je nám známy vďaka menu Martin opradenému pranostikou. Avšak 11.11. 2012 bol úplne odlišný. Obloha bola belaso čistá a z neba dopadali na zem prúdy svetla. Hrejivé lúče slnka vyzliekali kabáty.

Nedeľnú omšu obetovanú za farnosť slúžili dvaja pastieri. Ešte dnes mi v ušiach znie slávnostné „Glória...“ Zaujalo ma prvé čítanie: Žena uverila prorokovi a z posledných zvyškov múky a oleja mu upiekla posúch. Keby nemala dôveru, umrela by od hladu. Z prihovoru otca Daniela si pamätám vety: A z neba prišiel Pán na zlatom kočiari... A on sa mňa, žobráka, spýtal: „Čo mi dáš?“ Podal som mu jedno najmenšie zrnko. Neskôr som zistil, že bolo premenené na zlaté...

Práve počas tejto nádhernej omše Pán prijíma dušu našej drahej sestry Aničky. Skromnosť, nenápadnosť, jednoduchosť, drobné skutky kajúcnosti, modlitby, znášanie krížov, bolesti – to boli zrná, ktoré predkladala nášmu Kráľovi. Len málokto vie, že sa celé hodiny

*Odpočínutie
večné
daj jej,
Pane,
a svetlo
večné
nech jej
svieti.*

premodlila s Ježišom pri jeho hrobe počas Bielej soboty, ale veľa času s ním trávila aj počas adorácií v priebehu roka.

S pokorou prijíma kríže tela. Najprv otvorené rany predkolenia, spôsobujúce opuch nôh, obmedzujúce, nedovoľujúce jej nosiť pohodlnú obuv. Neskôr prekonáva ťažkosti súvisiace so štítnou žľazou. Podrobuje sa operácii. No v dôsledku nej stráca hlas. No najviac ju trápi starosť o svojich najbližších. Sv. Augustín píše, že nespokojné je naše srdce, kým nespočinie v Pánovi. Pokoj, ktorý sa zračil na nehybnej tvári pani Aničky, bol vypovedajúci o mnohom.

Podala zrná, dostala zlato.

Vďaka Ti, Pane, za jej život a za jej príklad.

Beáta Haviarová

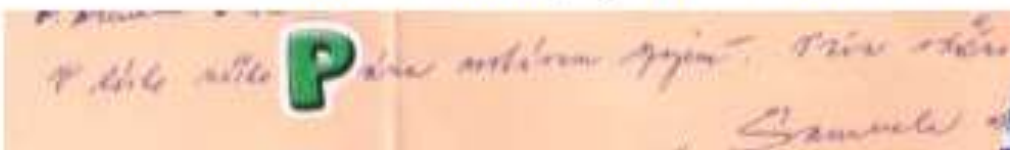
Z korešpondencie... od rehoľných sestier Samuely Ševčíkovej a Anny Čiganpalovej z „rodiny“ Dcér kresťanskej lásky (vincentiek). Poznáte ich ešte? Ľudové misie 2007 v Podlaviciach... Teraz s. Samuela slúži v kuchyni priamo vo Vatikáne (Mali sme možnosť sa s ňou stretnúť v Ríme - máj 2011.) a s. Anička je po dlhoročných misiách na Haiti nateraz v Nitre.

Nebojme sa byť kvasom!

... Denne čítame Písmo sväté, čítame tie state, ktoré často vieme aj naspamäť. No vždy nás z toho osloví čosi iné, alebo to inak vnímame ako včera. Alebo sa nám stane, že niektorú pasáž z Písma počujeme z úst iného človeka a práve vtedy nás niečo z toho osloví. Ako ja som prednedávnom počula reflexiu jedného človeka... SNAŽIŤ SA BYŤ KVASOM! Tolkokrát som čítala tú stať z Písma o kvase a v tom momente som sa akosi viac zastavila pri výraze: „BYŤ KVASOM“ Čo to pre mňa znamená? Nerobiť rozruch okolo seba, neupútať na seba pozornosť, snažiť sa „pracovať“ v tichu ako kvas. Keď sa vloží do múky a zamiesi sa, ticho pracuje, nerobí hluk, a predsa jeho pričinením cesto nakysne a dá sa z neho urobiť veľa výrobkov. Je to výzva aj pre nás, robiť malé veci, no veľkým srdcom a oni budú rozprávať o nás. Ak budeme aj my čo len štipkou kvasu, ktorý sa bude rozdávať, „zakvasíme“ dobrom v „cesto“ našej rodiny, priateľov, farnosti... miesta, kdekofvek budeme. A DOBRO sa bude šíriť. Nebojme sa byť KVASOM!

V láske nášho Pána zostáva spojená Vaša vďačná Samuela.

PS: Poviem pravdu, chýbajú mi Ľudové misie.

Návšteva chorých – u Sitárov

V družnom rozhovore

Milá farnosti,

a keďže sa na Vás spomínam od láskorých
 mamičky ktorých som sa s Otcom milostivo veľmi
 rádovo "súhlasil" aj ja.

Keď mladá farnosť a tak Vám
 všetkým vyprosujem pľusť Pána Duha
 Svätého, tak ako to bolo v prvotnej
 ceste.

Je čas odvetať čo siachovane
 príchodu nášho Pána, vyprosujem Vám,
 aby každý z Vás osobne učil ku prvej
 radost' se zbehuje sa s Ním.

s Annou Groganovú d.d.

Svetový deň misií

Pôsobenie týchto „našich“ rehoľných sestier Samuely a Aničky súvisí aj so svetovými misiami, a tak pár slov aj o nich.

Katolíci v rôznych častiach sveta oslávili 21. októbra Svetový deň misií – Misijnú nedeľu. Je to deň, ktorý veriacim pripomína misijné poslanie cirkvi. Organizujú ho Pápežské misijné diela (PMD). Tento deň slúži na znovuoživenie a podporu misijnej činnosti cirkvi prostredníctvom modlitieb, obety, zbierok finančných prostriedkov pre misie. Svetový deň misií sa každoročne slávi na 3. nedeľu v októbri.

Riaditeľ Pápežských misijných diel (PMD) na Slovensku Viktor Jakubov, SF, adresoval pri príležitosti Misijnej nedele list farnostiam v SR. Súčasťou misijných materiálov bolo aj DVD s dokumentárnym filmom o pomoci cirkvi zo Slovenska mladej cirkvi v Burkina Faso. Film natočili na misijnej ceste v tejto západoafrickej krajine, do ktorej smerovala pomoc Slovenska zo zbierok v r. 2009 a 2010 vo výške 800 tisíc eur. Film bol odvysielaný televíziou Lux a RTvS-Slovenská televízia. V rámci slávenia tohtoročnej misijnej nedele sa veriaci na Slovensku mohli zapojiť do Misijného Mosta Modlitby (MMM). Záujemcovia sa stretli doma alebo v kostole, pri zapálenej sviečke a modlili sa za misie, misionárov, prenasledovaných, chudobných, trpiacich, za opustené a zneužívané deti, za šírenie evanjelia po celom svete. Veriaci sa tak mohli spojiť v modlitbách za krajiny Afriky, Ázie, za Európu, za národy Ameriky a Oceánie.

Potreby katolíckej cirkvi v misiách každý rok rastú. Dôvodov je viac. Sú to neustále pribúdajúce nové misijné diecézy – kým v roku 1985 bolo asi 800 misijných diecéz, dnes ich je okolo 1100. Otvárajú sa nové kňazské semináre a rehoľné noviciáty, poskytuje sa rôznorodá pomoc ľuďom v oblastiach zdevastovaných vojnou, prírodnými katastrofami, či epidémiami.

Členovia a podporovatelia PMD na Slovensku za minulý rok prispeli sumou 665.362 eur. Táto v auguste 2012 bola poslaná na misijné projekty do rôznych krajín Afriky, najmä do Senegalu, a do Kazachstanu. Časť prostriedkov bola presunutá na podporu seminaristov z misijných krajín študujúcich v Ríme. Milodarov členov PMD a sponzorov určené pre deti v misiách vyzbierané na Slovensku za rok 2011 bolo 83.211 eur. Peniaze putovali na misijné projekty v prospech detí v Sudáne, Keni a v Kazachstane, kde pôsobí slovenský misionár z Bratislavskej arcidiecézy. Ide o podporu materských či základných škôl, potravinovú a zdravotnú pomoc, školské pomôcky, vodu a pod.

Zbierka na misie v Podlaviciach býva počas roka jedna z najštedrejších.

(Zdroj: TASR 19. októbra 2012, krátené, doplnené)

Z futbalovej mailovej komunikácie

V minulom čísle Duchovného pohľadu na str.40 Tóno Šuba písal o „Piatkových futbalových stretnutiach“. Vraciame sa k nim aktuálnou mailovou komunikáciou, ktorá beží pred každým piatkovým zápasom. Táto prebehla 29. novembra 2012.

Zdravim, páni, v piatok opäť pozdvihneme úroveň nášho futbalu (i manšaftu), tak sa ozvite do nominačky. pk.

Ja prídem!

PS: recept na strelca zápasu od Adriana: ak chceš kopec gólov dať, musíš ovčie kiahne mať ☺

Seva! JaJaro

(Na vysvetlenie pozn. red.: Pomaly niet rodiny s malými deťmi v Podlaviciach, kde by neboli ovčie kiahne. Lenže chytil to aj Adrián M., ktorý v piatok 23. novembra odohral ešte kvalitný zápas, dal 9 (!) gólov... A v sobotu Hoj že, Bože... Dokonca už chýbal aj po zápase „na tlačovke“ v Limbe.)

Výroky novinárov

Na farských dverách visel oznam:
„Pre chorobu, prosím, **NERUŠIŤ!**
Ďakujem. Bédi“

Reakcia Alexa Žabku:

„A taký to bol dobrý pán farár...“

Farská kronika 2012

Do Cirkvi cez naše farské spoločenstvo boli prijatí
a sviatosťou krstu sa stali Božími deťmi:

01. Peter Kapusta (do 1 roka) Podlavice	08. január
02. Adam Karabáš (do 1 roka) Podlavice	15. január
03. Kristián Kredátus (1 rok) Podlavice	22. január
04. Júlia Ivanová (do 1 roka) Skubín	19. február
05. Michal Kenický (do 1 roka) Baláže - Skubín	19. február
06. Lea Alexandra Vicianová (do 1 roka) Podlavice	26. február
07. Ján Susányi (do 1 roka) Podlavice	24. marec, dvojčiky
08. Veronika Susányi (do 1 roka) Podlavice	24. marec
09. Justína Angela Karhútová, (4 ročná) Fončorda	08. apríl
10. Magdalena Kyzeková (do 1 roka) Podlavice	22. apríl
11. Oliver Floch (do 1 roka) Harmanec	29. apríl
12. Paula Barlová (do 1 roka) Podlavice (Malinovo)	13. máj
13. Michal Rafaj (do 1 roka) B.Bystrica (Neokat.)	26. máj
14. Alex Záslav (do 1 roka) Podlavice	01. júl
15. Nikola Lunterová (do 1 roka) Skubín	21. júl
Hana Jánošíková (do 1 roka) Podlavice(Hor.Trhovište)	29. júl
16. Kristína Šteruská (do 1 roka) Fončorda	12. augusta
17. Milan Záslav (do 1 roka) Podlavice	23. september
18. Samantha Baudyšová (9 ročná) Fončorda	22. október
19. Kiara Anna Baudyšová (3 ročná) Fončorda	22. október
20. Juraj Oravec (do 1 roka) Podlavice	28. október
21. Richard Starosta (do 1 roka) Podlavice	11. november
22. Nikolas Martin Brňák (do 1 roka) Podlavice	11. november
23. Tereza Velebná (do 1 roka) Podlavice (Praha)	17. november
24. Tina Anna Gašparová (2 ročná) Podlavice	25. november
25. Terézia Bartková (do 1 roka) Podlavice	09. december
Plánované krsty v roku 2012 po uzávierke čísla:	
26. Emma Kossovich (do 1 roka) Podlavice	23. december
27. Martina Nikovová (2 ročná) Skubín (Praha)	23. december
28. Hanna Patrovičová (do 1 roka) Nemecko	26. december
29. Melánia Mistríková (do 1 roka) Skubín	30. december

*/ dátum je deň krstu

(celkom 29+1, 17+1 dievčat, 12 chlapcov)

**Do plného spoločenstva kresťanskej rodiny
prostredníctvom Prvého sv. prijímania boli prijatí:**

06. máj   Martin Božko, Martina Ciglerová,
Adriana Janošťáková, Ivan Jašica,
Šimon Kapusta, Katarína Kortánová, Matúš Nagy
05. august   Zuzana Cavarová (25 r.) – Podlavice
(celkom 8, 7 detí a 1 dospelá)

Sviatosť birmovania v tomto roku v Podlaviciach nebola

Prostredníctvom našej farnosti sa pripravila na prijatie sviatosti birmovania
a prijala ju vo farnosti Ufanka:

23. jún   Dagmar Veselá, r. Valašteková – Podlavice, (43 r.)

Sviatosť manželstva si vyslúžili nasledovné páry:

23. jún   Lukáš Mistrik a Diana Žitňáková
07. júl   Kamil Kartáč a Dominika Herová
18. august   Ján Bobor a Zuzana Cavarová (BB-katedrála)
15. september   Jozef K. a Mária K. r.M. (konvalidácia)
20. október   Marek Rapán a Mariana Mišutková

Do večnosti v nádeji na vzkriesenie nás predišli:

12. január   Štefánia Pápayová (85 ročná)
07. február   Daniel Matej (23 ročný)
12. február   Darica Bieliková, r.Pôbišová (80)
14. marec   Mária Rakytová, r.Vybochová (85)
24. marec   Božena Kalinová, r.Kucková (74)
08. apríl   Etela Ličková, r. Záslová (50)
16. jún   Miroslav Abrahám (47)
18. október   Marián Záslav (59)
11. november   Anna Mistriková, r.Donovalová (68)
11. december   Božena Záslová, r. Pustayová (64)
(celkom 10, 7 žien a 3 muži)

* / pozn.: Údaje sú do uzávierky Duchovného pohľadu

Spoločenstvá vo farnosti

1. Spoločenstvo modliacich sa matiek za deti (MM) Modlitby matiek – Komunita Útecha Stretávajú sa pravidelne jedenkrát do týždňa v rodinách alebo na fare. V súčasnosti je 5 skupín modliacich sa matiek, ktoré sa modlia za svoje a za všetky deti.

Kontakt: Elena Žebyová – 0910 578 689

2. Ružencové spoločenstvo

V súčasnosti máme 4 skupiny – bratstvá. Členovia, ktorí sú zapojení do modlitbového ružencového spoločenstva, denne sa modlia svätý ruženec.

Kontakt: Jozefína Kantarská – 048 / 413 73 61

3. Spoločenstvo mladých

Pravidelne raz týždenne sa stretávajú v pastoračnej miestnosti pod vedením animátorov a pána farára. Ich činnosť spočíva v organizovaní výletov, táborov, spoločných stretnutí pri rôznych hrách, premietaní filmov a nácviku kresťanských piesní na sväte omše.

Kontakt: Lucia Klincová – 0902 526 717

4. Spoločenstvo mamičiek s malými deťmi

Stretávajú sa pravidelne v pastoračnej miestnosti pri hrách s deťmi alebo pri speve. Takto sa mladé mamičky spoznajú, nadväzujú priateľstvá a snažia sa spríjemniť si materskú dovolenku.

Kontakt: Beáta Haviarová – 0904 593 063

5. Spoločenstvo farských speváckych zborov

Vo farnosti aktívne pôsobia tri spevácke zbory, ktoré sa pravidelne jedenkrát do týždňa stretávajú na nácvikoch v pastoračnej miestnosti a to:

Spevácky zbor dospelých – CANTÁTE DEO

Kontakt: Ján Gréč – 0944 529 109

Spevácky zbor mladých - CHORUS BAND

Kontakt: Annamária Ťažárová – 0914 229 069

Zbor malých detí – Podlavické svetielka

Kontakt: Peter Kapusta – 0915 595 197

6. Spoločenstvo seniorov

Pravidelne každú prvú nedeľu v mesiaci, po modlitbe sv. ruženca, sa seniori stretávajú v pastoračnej miestnosti na spoločných posedeniach, pri premietaní filmov alebo na prednáškach.

Kontakt: Mária Pinková – 0903 497 225

7. Spoločenstvo rodín

Zúčastňuje sa na športových a kultúrnych podujatiach, púťach, výletoch a na rôznych aktivitách vo farnosti.

Kontakt: RNDr. Miroslav Haviar – 0904 566 316

8. Tri spoločenstvá Neokatechumenátnej cesty

Stretávajú sa v pravidelnom režime jedenkrát týždenne a sobotná liturgia.

Kontakty: Rado Ferenc 0903 288 712,

Radek Tománek 0915 815 786, Pavol Moniš 0903 228 695

Vianočné recepty

Plnené orechové koláčiky

Suroviny: 150 g múky
 1 čajová lyžička prášku do pečiva
 50 g cukru
 1 vanilkový cukor
 1 vajce
 1-2 polievkové lyžice mlieka
 150 g masla
 80 g pomletých orechov

Príprava: Zo surovín vypracovať cesto. Dať na ½ hod. do chladu. Cesto na tenko rozvalkať a vykrojiť kolieska. Na každom druhom koliesku vykrojiť v strede formičkou i malé koliesko. Po upečení natrieť celé kolieska marmeládou a zlepiť s vykrojenými. Nakoniec posypať práškovým cukrom.

Naplnené srdcia

Suroviny: 1 smutné srdce
 1 ruženec
 1 svieca
 5 minút ticha
 1 štipka pokory
 10-krát denne: „Príď, Pane Ježišu!“
 Odporúča sa: 1 spoveď pred Vianocami

Príprava: Denne si treba nájsť 5 minút času, zapáliť si sviečku a stíšiť sa. Potom treba zobrať svoje srdce plné starostí a vysypať ho do Srdca Panny Márie. Ako výraz dôvery nosiť so sebou ruženec a častejšie sa pomodliť: „Príď, Pane Ježišu!“ Raz za deň sa z lásky k Bohu zrieknuť malého priania. A potom možno na Vianoce s istotou očakávať zázrak. Odporúča sa spoveď, aby sa srdce rýchlejšie zohrialo.

Zdroj: Časopis Víťazstvo Srdca, 7.roč. – V /2002 /č. 31

Rímskokatolícka cirkev, farnosť Svätého Ducha
Skubínska cesta 6, 974 09 Banská Bystrica – Podlavice

Vianoce 2012 / 2013

Program bohoslužieb vo vianočnom období v Podlaviciach

Deň	Dátum		Liturgia	Hodina	Poznámka
sobota	15.12.2012			od 9:00	spoločné upratovanie
piatok	21.12.2012		Sv. omša	od 9:00 15:00	Spoved' chorých Spol. vr. spoved' od 16:00
nedeľa	23.12.2012	Štvrtá adventná nedeľa	Sv. omša	5:00 10:00 18:00	
nedeľa	23.12.2012	Štvrtá adventná nedeľa	Deviatnik	17:00	Zakončenie Deviatnika pretrieda v kostole
pondelok	24.12.2012	Siedmy deň	Sv. omša Sv. omša	7:30 18:00 23:00	Štedrá večera Sv. omša v noci (nie polnočná !!!) po nej punč
utorok	25.12.2012	Narodenie Pána	Sv. omša	5:00 10:00 15:00	na štvrté 10:00 aj Jarúčkova slávnosť
streda	26.12.2012	Sv. Štefana, 1. mučeníka	Sv. omša	5:00 10:00	Poželkanie domov a bytov Kolodovanie Dobrí noviny
štvrtok	27.12.2012	Sv. Jána, apoštola a evanjelistu	Sv. omša	18:00	
piatok	28.12.2012	Sv. Neviestok, mučeník	Sv. omša	17:00	Poželkame deti
sobota	29.12.2012	Piaty deň v oktáve Narodenia Pána	Sv. omša	7:30	
nedeľa	30.12.2012	Sv. Rodiny	Sv. omša	5:00 10:00 18:00	Poželkanie rodín a obnovenie manželských sľubov
pondelok	31.12.2012	Siedmy deň v oktáve Narodenia Pána Sv. Štefana	Sv. omša	16:00 23:45	Požehnanie na konci roka Te Deum + Štefánik Polnočná poklona
utorok	1.1.2013	Slávnosť Panny Márie - Božerodičky, Nový rok	Sv. omša	5:00 10:00 18:00	Veni Creator Spiritus (Vyzvanie Ducha Sv. o pomoc v novom roku)
streda	2.1.2013		Sv. omša	nebude	
štvrtok	3.1.2013	Najsv. mesa Ježiš	Sv. omša	18:00	Poželkanie domov a bytov (prebieha podľa prítomnosti)
nedeľa	6.1.2013	Zjavenie Pána - Troja Kráľi	Sv. omša	5:00 10:00 18:00	Poželkame Trojkraľovej vody a kriedy Poželkanie domov a bytov
pondelok	7.1.2013		Sv. omša	nebude	
nedeľa	13.1.2013	Krst Krísta Pána	Sv. omša	5:00 10:00 18:00	15:00 Vianočné ukončenie Koniec Vianočného obdobia

Daniela Bečák, SF, farár (Zmena programu vyhlásená)